

העייתון שלנו

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון • גיליון 18 • ספטמבר 2013

עושים שיקוף למערך הדימות

עמ' 11-13

לפי הספר:
ביקור בספרייה

20

מתחת לחלוק.
התחביבים שלכם

14

סיוטור ואדמו"ר:
ד"ר ישקה קלטר

8

דבר המנהל

עובדות ועובדים יקרים,

שנת תשע"ג עומדת בפתח הדלת, מחכה לסיום תפקידה, ומאחוריה עומדת שנת תשע"ד ומחכה להיכנס. כל סיום הוא זמן לסיכומים וכל התחלה היא פתח לתוכניות חדשות ותקווה לשנה טובה לפחות כמו זו שחלפה, וכמובן לטובה ממנה. שנת תשע"ג התאפיינה בפעילות אינטנסיבית בכל המישורים: גידול במספר הפונים לקבלת טיפול רפואי, שדרש מכל אחד ואחד מכם מאמץ, התמדה ומסירות, רכישת ציוד רפואי חדש ובינו.

אנו עומדים בפני סיום בניית קומה 4 ואכלוסה על ידי היחידה לטיפול נמרץ כללי ופנימית ג'. שתי המחלקות נבנו על פי הסטנדרטים המתקדמים ביותר בתחום בניית בתי חולים ומאובזרות בציוד החדש ביותר.

בטוח אני כי המטופלים, בני משפחותיהם וצוות העובדים ייהנו ממלונאות משופרת ומתנאי עבודה טובים ונוחים יותר. קומה 2 (מחלקות א.א.ג, אורולוגיה וריאות) הינן המחלקות הבאות בתור לשיפוץ, ואנו נמצאים כבר בשלבי תכנון מתקדמים.

המחלקה לרפואה דחופה עומדת בפני שיפוץ נרחב והוספת מיטות, ובכך נשפר את תנאי הקליטה של המטופלים המגיעים למיון.

אנו מתחילים בזמן הקרוב בפרייקט של החלפת כל השילוט בתוך בית החולים לשילוט חדש, מודרני ומאיר עיניים. בית החולים קיבל אישור לרכישת מכשיר MRI ואני תקווה כי במהלך שנת 2014 יירכש המכשיר והמטופלים יוכלו לקבל את השירות במסגרת בית החולים ולא מחוצה לו. אני מודע לעבודה היומיומית הקשה שאתם נדרשים לה ועל מסירותכם, ועל כך נתונה לכם תודתי. הצלחת בית החולים, צמיחתו והבעת האמון של הציבור בבית החולים הן בזכותכם. ברכותיי לכם ולבני משפחותיכם לשנה טובה, שנת בריאות - ולבית החולים שגשוג, הצלחה וקידום בכל התחומים.

בברכת שנה טובה,
ד"ר יצחק ברלוביץ'
מנהל המרכז הרפואי

האיש שלנו במכבייה: מדליית כסף לדסטאו

דסטאו סוונר, הרץ שלנו למרחקים ארוכים, רשם הישג יפה במרוץ חצי מרתון שהתקיים ברמת גן במסגרת משחקי המכבייה ה-19. דסטאו סיים במקום השני (מבין 435 משתתפים), בזמן של 1:08:45, וזכה במדליית הכסף. חודש קודם לכן ניצח דסטאו במרוץ הלילה של ברוקס מרתוניה, גם הוא למרחק של 21.1 ק"מ, כאשר סיים ראשון בזמן של שעה ו-11 דקות כשהוא מקדים בלמעלה משש דקות את הרץ שבמקום השני. דסטאו מתכונן עכשיו למרתון שיקגו שיתקיים באוקטובר, ואם תגיעו בינואר 2014 לטבריה תוכלו לפגוש אותו גם שם, מתמודד על אליפות ישראל במרתון המלא ומנסה לשבור את שיא המרתון

האישי שלו, 2:20:07, שהשיג בפאריס בשנת 2007. כולנו מאחלים לו הצלחה, כמו שנוהג לומר לדסטאו מנהל בית החולים, ד"ר ברלוביץ': "אתה קדימה, וכולנו מאחוריך!"

4	וולפסוניוז מה קורה בבית החולים
6	הסינים ואני הטור של רינת הירש
7	ערב ההתרמה הידידים של וולפסון
8	האדמו"ר שלנו סיפורו של ד"ר קלטר
11	מכון הדימות זרקור על יחידה מיוחדת
14	לוקחים פסק זמן... ומדברים על תחביבים
16	רפואה שלמה והפעם: מתיחת בטן
18	אנחנו על המפה וולפסון במדיה התקשורתית
20	ביקור בספרייה עובדים לפי הספר
22	בחזית המחקר מחקרים של צוות וולפסון
24	הסיעוד בשטח חדשות הסיעוד בביה"ח
25	לומדים סיעוד מה חדש בבית הספר

צילומים: ברק נונא
דיעוה: מיכל ויינשל שיינמן
עריכה, עיצוב והפקה:
שריג רעינות

חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ', ד"ר עוזי רביב, אסתר שלום, אהובה פרידמן, קלמן גרנק, מרק גלברג, רינת הירש, פינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר, אסתי אהרוני, שושי פרידמן, מיכל ויינשל שיינמן

גיליון מס' 18
ספטמבר 2013
תשרי תשע"ד

ד"ר ז'אק אשרוב - יקיר חולון

מדינות העולם, יו"ר אגודת מכבי יפו, נשיא מכבי חולון, חבר הנהלת מרכז מכבי ישראל, חבר הוועד האולימפי הישראלי, חבר המועצה המדעית והוועד המרכזי של ההסתדרות הרפואית בישראל, חבר הוועד הארצי של ארגון רופאי המדינה וחבר הנהלת בית האבות הבולגרי בראשל"צ - כאשר את כל תפקידיו אלה הוא ממלא בהתנדבות.

ד"ר ז'אק אשרוב, מנהל המחלקה לרפואה דחופה במרכז הרפואי וולפסון, הוכתר כאחד מיקירי העיר חולון. ד"ר אשרוב, רופא בוולפסון מזה 30 שנה, מכהן בין יתר "כובעיו" כנציג ועד הרופאים בוולפסון מזה 27 שנה, כיו"ר הוועדה הרפואית של ההתאחדות לכדורגל וכיו"ר הוועדה למניעת חומרים אסורים בספורט. כמו כן הוא גזבר של הרשות הלאומית לחילופי נוער עם

חדש: תמיכה טלפונית למתבגרים עם מחלות מעי דלקתיות והוריהם

ליצור מערך של סיוע למתמודדים עם מחלות מעי דלקתיות, תוך יצירת אופק אופטימי עבורם, ומתן אפשרות לחלוק בקשיי ההתמודדות עם משפחות נוספות. אומר פרופ' אריה ליון, מנהל המרכז למחלות מעי דלקתיות בילדים בוולפסון: "טיפול הולם במחלה כרונית צריך להיות רב תחומי ולעסוק הן בגוף והן בנפש. ילדים מתבגרים הם אתגר מיוחד, מאחר שיש צורך לתמוך בהם ובהוריהם במקביל. לכן, במסגרת המאמצים שלנו לשפר ולהוביל בתחום, אנחנו פותחים שירות שמאפשר תמיכה שוטפת, הן באמצעות הטלפון והן במפגשים אישיים עם ההורים והילדים המתמודדים עם מחלות מעי דלקתיות". קו התמיכה פועל בימי שני בשעות 16:00-13:00 בעל" 03-5028487. ניתן גם לקבוע מפגשים פנים מול פנים.

הושק בוולפסון קו טלפוני לתמיכה וסיוע, שיופעל על ידי אימהות מתנדבות. המטרה היא

במסגרת המערך לתמיכה בילדים ומתבגרים חולי IBD (מחלות מעי דלקתיות, ביניהן קרוהן)

מימין: אחות המרפאה רחל אביב ומנהל המרפאה פרופ' אריה ליון. משמאל: העובדת הסוציאלית רינת וולפר ביחד עם אודט, אם מלווה מקבוצת התמיכה

סרטון נמרץ לטיפול נמרץ

סרטון וידיאו חדש, המציג את המחלקה לטיפול נמרץ בוולפסון, הוצג במהלך ערב ההתרמה שהתקיים בהיכל התרבות בת ים (על האירוע, ראו בעמ' 7). הסרטון הקצבי והמרגש מציג במשך כארבע דקות את המחלקה דרך עיניהם של הצוות, ההנהלה והמטופלים. תודה לכל מי שסייע בהכנת הסרטון, הן בפועל והן בהעלאת רעיונות והצעות, ובראשם ליהודה הדס ואביב גוטליב מבנק הפועלים, לאולפן העריכה של קיבוץ גבעת ברנר, לאתני אשכנזי ואיה קנר מעמותת הידידים של וולפסון, לברק נונא, למשה גל, סגן המנהל האדמיניסטרטיבי בבית החולים, ולליצן הרפואי דוד שילמן - צ'וצ'ו. לצפייה בסרט היכנסו ליוטיוב וחפשו "טיפול נמרץ כללי - מרכז רפואי וולפסון".

לצפייה בסרטון, סרקו את הברקוד

חדשנות באורתופדיה

חברי פאנל המומחים של וולפסון בהיכל התרבות בבת-ים. מימין: ד"ר רם ירון, המנחה איתן דנציג, ד"ר לואיס שור, חגית היס, ד"ר אלכסנדר ברמנט

היס. במהלך המפגש נחשף כי לאחרונה מיושם בבית החולים בהצלחה רבה טיפול חדש וייחודי באמצעות גז אוזון לסובלים מכך רגל סוכרתית. נושאים נוספים שנדונו הם טיפולים לפגיעות בכתף ובקרסול, וכמובן, החלפת המפרקים בכרך ובירך, תחום שבו בלבד בוצעו השנה בוולפסון כ-200 ניתוחים.

בערב בריאות של המרכז הרפואי וולפסון בנושא אורתופדיה, שנערך בהיכל התרבות בבת ים בהנחיית איתן דנציג, נרשמה נוכחות מרשימה בעיקר של בני הגיל השלישי שהגיעו להאזין למומחי וולפסון - האורתופדים ד"ר רם ירון, ד"ר אלכסנדר ברמנט וד"ר לואיס שור, והפזיטרפיסטית חגית

ביקרו בוולפסון

1 שרת הבריאות יעל גרמן ערכה ביקור פתע בוולפסון וזכתה להסברים מפורטים על בית החולים, יכולותיו וצרכיו ממנהל בית החולים ד"ר יצחק ברלוביץ. לאחרונה הקצתה השרה גרמן תקציב של 300 אלף שקל לוולפסון לטובת רכישת מיטות אשפוז חדשות, זאת לאחר שפנייתו של אזרח בפייסבוק נגעה לליבה. "קיבלתי בוולפסון יחס חם ושירות אדיב, אך מיטת האשפוז שלי לא הייתה נוחה", כתב המטופל לשרת הבריאות בעמוד הפייסבוק שלה. השרה בדקה את הנושא והורתה על החלפת מיטות האשפוז באורתופדיה במיטות חדשות. בתמונה: שרת הבריאות יעל גרמן ביחד עם מנהל וולפסון, ד"ר יצחק ברלוביץ.

2 השר סילבן שלום ביקר בוולפסון ובתוך כך קיבל את פניהם של שלושה ילדים כורדים שהגיעו מעיראק לניתוחי לב מצילי חיים. "אמשיך לתמוך בפעילות הצל ליבו של ילד בוולפסון", אמר השר לשיתוף פעולה אזורי, "חשוב שנמשיך לשדר מסר של מדינה הומאנית. אני גאה להיות שותף בפרויקט הזה, אשר תורם לקירוב לבבות ולאחווה בין העמים". במהלך הביקור חש השר שלום כאב בכף רגלו בשל חבלה שקדמה לביקור. עקב כך, הסויר במחלקת הילדים ובטיפול נמרץ ילדים התעכב מעט, כאשר השר הופנה לבדיקות בחדר המיון. כעבור זמן קצר, לאחר שרופאי המיון בישרו כי לשר שלום שלום, הביקור נמשך כסדרו. בתמונה, מימין: סיימון פישר, מנכ"ל "הצל ליבו של ילד", השר סילבן שלום וד"ר ברלוביץ עם נשים וילדים מעיראק.

3 שגרירת דנמרק בישראל ליסלוטה פלסנר, ביקרה בוולפסון על מנת להתרשם מפעילות עמותת "הצל לבו של ילד". בין השאר אמרה כי "הקשר עמכם חשוב ויקר לנו. כמדינה, אנו חווים את אותם קשיים בתחום הבריאות, למשל מחסור ברופאים ובמיטות אשפוז. נסייע לכם ככל שניתן, על מנת שתוכלו להמשיך בפעילותכם החשובה". את פני השגרירה קיבלו מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ, וד"ר ציון חורי, מנהל טיפול נמרץ ילדים וממייסדי עמותת "הצל ליבו של ילד", שערך עבורה סיור במחלקה לכירורגיית ילדים.

4 הסופר-נני מיכל דליות הגיעה לוולפסון ערב חזרתה למסך הקטן לעונה חדשה של "סופר נני" לאחר היעדרות של שנה. במרפאה לסוכרת נעורים בבית החולים היא קיימה ערב הדרכה מצומצם להורים, הרצתה בנושא "מי מפחד להיות מנהיג? הורות בעידן המודרני", וכמובן ענתה לשאלות ההורים תוך שימת דגש על התמודדות עם ילדים במצב של חולי.

5 מאמן נבחרת איטליה בכדורגל, צ'זארה פרנדלי, התארח בוולפסון על מנת לפגוש ילדים המטופלים במסגרת עמותת "הצל ליבו של ילד". פרנדלי הגיע כשהוא מלווה במאמן נבחרת הנשים בכדורגל של איטליה. שני המאמנים הגיעו לארץ כאורחי משרד החוץ יחד עם רעיותיהם. הם סיירו במחלקת הילדים ובמרפאה הקרדיולוגית השבועית, שמעו על מצב הילדים המטופלים מד"ר אלונה ראוכר, קרדיולוגית בכירה בוולפסון הפועלת במסגרת העמותה, ובסיום הביקור הגיעו לבית הילדים של "הצל לבו של ילד" בחולון, שם שוחחו עם ילדים המחלימים מניתוחי לב ועם מתנדבי העמותה והעניקו להם כובעים, סיכות ודגלים של נבחרת איטליה.

חדש בתקשי"ר: שוויון בזכויות ההורים ליום עבודה מקוצר

על ידי שניהם באותו יום. השינוי מייצג מגמה להביא להגברת השוויון בחלוקת התפקידים במשפחה, לסייע לקידומן של עובדות המדינה ולהקל על האבות עובדי המדינה לנצל את זכויות ההורות שלהם ולבלות זמן רב יותר עם ילדיהם. לנוסח ההוראה הקלידו בגוגל "שינוי המונח משרת אם למשרת הורה".

נציבות שירות המדינה שינתה לאחרונה את הוראות התקשי"ר בנושא זכויות הורות. מעתה, הזכות ליום עבודה מקוצר, אשר ניתנה בדרך כלל לאם, יכולה להינתן גם לאב. במסגרת זו הוחלף בתקשי"ר המונח "משרת אם" ל"משרת הורה", כך ששני ההורים יוכלו לנצל זכויות הורות על פי בחירתם ובתנאי שהזכות לא תנוצל

מיליארד סינים ואני

סולרית זה כמו סינית בשבילי, לא יודעת להשתמש בטלפונים החכמים. טכנולוגיה מתקדמת, מחשבים, זה כמו סינית בשבילי... רגע רגע: אז אולי אלך ללמוד סינית?! וואו. איזה גילוי... ואז הקול הפנימי המבקר מתחיל להעכיר את האווירה. "השתגעתי? בשביל מה את צריכה את זה? את כל השפות את כבר יודעת, ורק סינית חסרה לך?" - מה הוא אומר לי הקול הזה? האם הוא הקול של הוריי? האם הוא הקול של המורים מבית הספר? מאיפה מגיע הקול המסרס הזה?

את הדו שיח הפנימי הזה אני מכירה היטב. אני יודעת מה מעלה לי את מצב הרוח ומה מוריד לי אותו. לפעמים אני ממש מאמינה למחשבות הללו ושוכחת שמחשבות הן רק מחשבות, הן מגיעות משום מקום והולכות לאן שהוא. הן באות וחולפות, ורק אני מחליטה באיזו מחשבה לאחוז. באיזו מחשבה אני נאחזת? במחשבה שמשרתת אותי נכון לכרגע. כן, ויש מחשבות שמשרתות את הפחד, את המקום הזה שאוהב דרמה, מתח, מסתורין.

אני מעדיפה לחשוב מחשבות חיוביות. אמנם פחות אוהבת את ההגדרה הזאת, כי היא מעלה בי כל מיני אסוציאציות של חלומות באספמיה, של אי חיבור למציאות, כי כל דבר שאינו מאוזן הוא לא נכון בעיניי. גם המחשבות. מעדיפה לקרוא להן מחשבות מועילות, מחשבות משפרות מצב רוח.

נרגעת. נזכרת בכל העולים החדשים שהגיעו לארץ בלי שפה ולומדים באולפן. מה, עברית זו שפה קלה יותר? ברור שזה קשה; קשה לכל מי שלא יודע משהו ומתחיל לחקור דבר חדש ממש מההתחלה. וחוף מזה, למעלה ממיליארד בני אדם ואפילו ילדים קטנים לומדים את השפה הזאת, אז אני לא אצליח? אין מצב...

אני מדמיינת בעיני רוחי איך תיראה הפגישה, איך ייראו המורים, את צלילי השפה, את הקושי שלי בחזרה על הצלילים באינטונציה הנכונה... ומתפקעת מצחוק. ברור לי לגמרי שבשיעורים אני אצחק המון.

בזמן האחרון אני מרגישה שזקוקה לכמויות צחוק טובות. זהו, החלטתי. מתחילה ללמוד סינית. ואולי אצליח להבין עוד כמה דברים בחיים. לחיי התחלות חדשות,

שנה טובה,
רינת

מחפשת לעצמי משהו מאתגר באמת. נזכרת במשפט "מדי פעם עשה דבר אחד שאתה מפחד ממנו". נזכרת בכל העולים החדשים שהגיעו לארץ בלי שפה ולומדים באולפן. מה, עברית זו שפה קלה יותר?! - אני עונה לקול הפנימי הספקן, שמנסה להעכיר את האווירה. זהו, החלטתי. אני הולכת ללמוד סינית באים?

מאת רינת הירש

מתי עשית בפעם האחרונה דברים בפעם הראשונה? המשפט הזה מזכיר לי את המשמעות של אהבת החיים. מזכיר לי את השמחה של הראשונות, הסקרנות, ההתרגשות והציפייה. ממש כמו אהבה. אהבה חדשה, שנה חדשה, התחלות חדשות.

ישבתי וחשבתי לעצמי, מה אני מאחלת לעצמי לשנה הבאה? מה הייתי רוצה לעשות שלא עשיתי בעבר? איך אני מתקדמת בעוד שלב של היכרות שלי עם עצמי? איך אני מפתיעה את עצמי שוב?

מה אני יכולה לגלות מחדש במערכת היחסים שלי עם עצמי? מה אני אוהבת לעשות? מה רציתי ולא העזתי לעשות?! נזכרתי במשפט ששמעתי: "מדי פעם עשה דבר אחד שאתה מפחד ממנו. לאחר שתבצע אותו תבין, שהפחד היה שם רק כדי להפחיד אותך".

האדם מטבעו הוא עצלן. אוהב נוחות, פחות אוהב להתאמץ, ולא כל כך מבין שדווקא הקושי מחשל אותו.

אז החלטתי שהפעם אני מחפשת לעצמי משהו קשה, משהו מאתגר, משהו שמחייב מאמץ. נכון שגם העיסוק בספורט יכול לשרת את המטרה, אך בחרתי הפעם פחות להזיע.

אז מה מאתגר אותי? תקשורת עם גברים זה כמו סינית בשבילי, לא מבינה אותם ובעיקר לא כשהם דוברי צינית ספרותית. תקשורת

כמו אוויר לנשימה

אמנים, אנשי עסקים, אנשי ציבור, עיריית בת ים בראשות שלומי לחיאני - כולם התגייסו לערב התרמה למען רכישת מכשירי הנשמה ליחידה לטיפול נמרץ כללי

ננסי ברנדס ואתי אשכנזי

ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל וולפסון, הודה לראש העיר בת ים ולכל המתנדבים והתורמים שהגיעו לאירוע. "כפי שאתם מבינים", אמר ד"ר ברלוביץ, "המרכז הרפואי וולפסון ימשיך לעבור תהליך של התחדשות, על פי תוכנית כוללת וישראלית". בן חור ירושלמי, יו"ר עמותת ידידי המרכז הרפואי, הדגיש בדבריו כי וולפסון הוא "בית חולים קהילתי המשרת את האוכלוסייה במסירות רבה, ואנו בעמותת הידידים מייחסים חשיבות עליונה לשילוב הקהילה בפעילות התנדבותית למען בית החולים, כסוג של שירות בהזון חוזר".

תודה גדולה לאתי אשכנזי, תושבת העיר בת ים ומתנדבת ותיקה ומוערכת של עמותת הידידים, שיזמה את הערב והקדישה לילות כימים להשגת המטרה.

עמותת הידידים מודה לכל המתנדבים - הן חברי העמותה והן אלו שלא, אשר סייעו להצלחת הערב, ולתורמים שאפשרו את מימון המכשור הנחוץ.

צילומים: כריזמה פיקסל

עמיר בניון והגיתר

אורי חזקיה במופע סטנדאפ

שלומי לחיאני שר על הבמה

הזמר והיוצר עמיר בניון ולהקתו, הסטנדאפיסטים אורי חזקיה, המוסיקאי והבדרן ננסי ברנדס והמוסיקאים לירון לפידות ויגאל צירניש התייצבו בהתנדבות ב-27 במאי בהיכל התרבות בבת ים, לערב אמנים שכל הכנסותיו הוקדשו לרכישת מכשירי הנשמה לטובת היחידה החדשה לטיפול נמרץ כללי.

את הכיבוד המפואר תרם ד"ר שקשוקה (בינו גבסו), ואילו עיריית בת ים בראשות שלומי לחיאני התגייסה אף היא, תרמה את היכל התרבות המקומי וסייעה בצורה משמעותית להצלחת הערב שנערך בסימן חיזוק יחסי הגומלין בין קהילת העיר בת ים לבין בית החולים וולפסון.

הגדיל לעשות שלומי לחיאני, אשר שר לקול תשואות הקהל את השיר "פמלה" של בועז שרעבי בליווי ננסי ברנדס. הקבלן החולוני אריה נתנאל, ידיד ותיק של בית החולים, העניק את חסותו למופע. באירוע המרגש גויסו 300,000 שקלים שהוקדשו לרכישת מכשירי הנשמה לטיפול נמרץ. בין התורמים משפחת רוטר, בעלי חברת האופנה קסטרו, ואיש העסקים רמי רובינשטיין. חברת יגב, יבואנית מכשירי הנשמה, הבטיחה לתרום מכשיר שלישי ברכישת שני מכשירים.

חנה גוכשטט, ד"ר יצחק ברלוביץ, גבי רוטר ובן חור ירושלמי

מתנדבים במכון הלב - מכל הלב

בכל יום ראשון, כמו שעון שווייצרי ובמחויבות לאין קץ, מתייצבים בני הזוג צבאן במשרד של מכון הלב בוולפסון, ומתחילים במלאכת יומם. שולה, שהצטרפה כחברה בעמותת הידידים לפני כעשור, ובעלה יהודה, פעילים שניהם גם באגודה למען החייל, בביטוח הלאומי ובקופת חולים. את התנדבותם במשרד של מכון הלב הם התחילו לפני כשנה. לאחר שנת פעילות ניתן לסכם: שולה ויהודה שיפרו את התיק ומסייעים בשמירת המידע הרפואי. הם הקלו על עבודתה של מזכירת המכון בתיה, והכניסו אהבה וחיוניות לאווירת המכון. יישר כוח!

ישחקו הסטודנטים לפנינו

ד"ר ישעיהו קלטר? לא בטוח שאתם מכירים. "ד"ר ישקה"? מי לא שמע עליו בוולפסון! כן, מדובר באותו אדם, והוא לא רק סגן מנהל מחלקת הילדים וממונה על הוראת הסטודנטים במחלקת הילדים - הוא בפירוש מורה לחיים. תוכנית הלימודים שלו כוללת בין השאר בייסבול על הדשא, סולמות וחבלים, מונופול וכדורגל שולחן. ההישגים של הסטודנטים מעולים, ולא רק במשחקים. אתם מוזמנים לביקור ב"חדר האדמו"ר"

מאת חנה גוכשטט

כבר בתחילת דרכו בהדרכת סטודנטים בתחום רפואת הילדים, הסיק ד"ר ישקה ששיטת ההוראה הקונוונציונלית וההרצאות הפרונטליות אינן מעודדות את הסטודנטים ללמוד ואף גוזלות את ההנאה שבלימוד. יתרה מכך, השיטה הסטנדרטית לא התאימה לאישיותו הפעלתנית. תוך התעמקות בסוגיה, קרא ד"ר ישקה יום אחד: "אאוריקה! אנחנו נשחק!". סטודנטים לרפואה? עם חלוקים וסטטוסקופים? נשחק? כן, נשחק!

אבל לפני המשחקים - קצת רקע בנימה רצינית יותר. חטיבת הילדים של בית החולים וולפסון מסונפת לאוניברסיטת תל אביב.

לפני מספר שנים התמקמו משרדי עמותת הידידים בצמוד לחדר הסטודנטים של אגף הילדים ע"ש ד"ר דני פריד בקומת הקרקע. רק קיר גבס דקיק מפריד בינינו, ובקושי מצליח לעמעם את המתרחש בצידו האחר.

אני מזהה את קולו הסמכותי של פרופ' חונוקולו, קולו הנינוח של פרופ' סומך וגם את קולו הרועם של ד"ר ישעיהו קלטר, סגן מנהל מחלקת הילדים, הממונה על הסמינרים וה-CPC.

פרצי צחוק נשמעים מבעד הקיר, רהיטים זזים, סטודנטים מתחפשים. דרך חלון משרדי אני רואה אותם מתרוצצים על הדשא הסמוך למחלקה הנורולוגית, מוסרים כדור אחד לשני תוך כדי שאגות של מונחים רפואיים, לעתים בעברית ולעתים באנגלית.

מה לעזאזל קורה שם? ומה הקשר בין הכשרה רפואית רצינית לבין הפחוחים האלה, האמורים לטפל תוך מספר שנים בי, בילדי ובנכדיי?

ד"ר ישקה: טיוטור יוצא דופן

משאל קצר בין עובדי בית החולים יגלה קרוב לוודאי, שהשם ד"ר ישעיהו קלטר עלום, אך אזכור שמו של ד"ר ישקה יצית מייד חיוך.

ד"ר ישעיהו קלטר, יליד ירושלים, הוא דור שביעי בארץ מצד אמו, נצר לחסידים הראשונים של הרב הגדול שניאור זלמן מלאדי. סבו כינה אותו ישקה, ושם החיבה הזה מלווה אותו מימי הילדות. ב-1980 הוא סיים התמחות ברפואת ילדים, מכהן כסגן מנהל מחלקת ילדים ומשמש כטיטור בשלושת העשורים האחרונים ברצף - תופעה יחידה במינה בישראל.

אדמו"ר יקר...

כמה ציטוטים מתוך מכתבי סטודנטים לד"ר קלטר

"זכיתי להכיר מורה ומחנך גדול"

"לכבוד גדול הוא לי ללמוד ממך מעט אודות נפלאות הרפואה"

"כיף אדיר לבוא כל בוקר עם חיוך לוולפסון"

"אתה לימדת אותי איך לחשוב רפואה"

"תודה על חודשיים קסומים של לימוד וחוויות"

הכינוי "אדמו"ר" הוצמד לו על ידי מורו וידידו ד"ר דני פריד ז"ל, שסבר שתפקיד הטוטור, כפי שמגדירו ד"ר קלטר, מזכיר אדמו"ר כלפי חסידיו

סטודנטים שומרי מסורת הגיבו בתחילה בהרמת גבה, אבל בסיום הלימודים הכינו למזכרת כיסוי קטיפה לבמה, שעליו רקמו באהבה את המילה "האדמו"ר"

כך קיבל החדר המשמים אופי מיוחד. השולחן הארוך המוצב במרכזו הוסב ל"טיש", בראש השולחן יושב ה"אדמו"ר" - הדוקטור, וסביבו תלמידיו-חסידיו. את שמש ומראה פניהם הוא משנן מבעוד מועד, ועם כניסתם הראשונה לכיתה הוא כבר חלק מהם והם ממנו. לפני מספר שנים הגיעה קבוצת סטודנטים שכללה כמה שומרי מסורת. חדר "האדמו"ר" והפרכות שעל הקיר גרמו בתחילה להרמת גבה נבוכה, אך שיטות הלימוד יוצאות הדופן ובמיוחד ההצלחה במבחנים הביאו לכך, שבסיום תקופת הלימודים הכינו הסטודנטים למזכרת כיסוי קטיפה לבמה, ועליו רקמו באהבה, איך לא, את המילה "האדמו"ר".

קובע את כללי המשחק

אבל ד"ר ישקה הוא לא רק אדמו"ר רפואי, הוא גם חסיד גדול של משחקים. בכל מה שקשור ללימודים, הוא קובע את כללי המשחק, ובמקרה הזה, לא מדובר רק בדימוי. כללי משחק זה כללי משחק! במסגרת הסמינר מקבלת הקבוצה תחום לימוד, ובחרת מתוכה מנהיג שתפקידו להוביל את המשחק שבאמצעותו יילמד הנושא. הדמיון עובד שעות נוספות ופורץ גבולות. ללא בקיאות עמוקה בחומר הנלמד, המשחק פשוט לא יכול להתקיים. במהלך השנים ארגנו הסטודנטים, בין היתר, משחק בייסבול על הדשא, משחק סולמות וחבלים, כדורגל שולחן, משחק לוח בנושא מחלות עצם ועוד. מסתבר שאפשר ללמוד רפואה באמצעות משחקי יום הולדת, מונפול, שחמט וגם תוך כדי חיפוש המטמון... עובדה!

"לימוד בכיף, בסבבה ולא בבאסה", כותבת אחת הסטודנטיות באחד ממכתבי התודה הרבים שמגיעים ללשכת האדמו"ר - לקרוא ולהתרגש. לא רק הלימוד הוא "סבבה", גם התוצאות הן כאלה. בשל ההישגים הגבוהים של הסטודנטים

והביקוש הרב לקלארקשיפ בולפסון פנה לפני כשנה פרופ' סומך, מנהל חטיבת הילדים, לדיקאן בית הספר לרפואה בהצעה לשלוח אלינו שתי קבוצות סטודנטים במקביל. הדיקאן אימץ ברצון את ההצעה, והביקוש לשתי הקבוצות השנה נשאר הגבוה ביותר מבין בתי החולים המסונפים לאוניברסיטת תל אביב. ועדת הביקורת, שמגיעה מדי פעם מטעם האוניברסיטה, מציינת בכל פגישה מחדש כי המחלקה זוכה רק לשבחים ושואין להם הערות מתקנות. ד"ר ישקה עצמו זוכה להערכה עצומה באקדמיה. בשנת 2007 הוענק לו פרס רקטור האוניברסיטה כמורה מצטיין, בשנת 2009 הוא הוכתר כמורה מצטיין של תוכנית ניו יורק בפקולטה לרפואה, וזו רשימה חלקית בלבד.

הכתבה שלנו מסיימת, אבל הסטודנטים ממשיכים להגיע לולפסון, ממשיכים ללמוד ולשחק ולהצטיין בהישגיהם. ואולי, החוויה המיוחדת שהם עוברים כאן תסייע להם להיות רופאים טובים יותר, ואף מורים מצטיינים לעתיד לבוא.

מדי שנה מגיעים לקלארקשיפ כ-90 סטודנטים בשנה הרביעית, החמישית והשישית ללימודי הרפואה. בין הבאים גם קבוצה של סטודנטים לרפואה מארה"ב, המגיעים ללמוד באוניברסיטת תל אביב במסגרת תוכנית ניו יורק היוקרתית. רוב הרופאים הבכירים של חטיבת הילדים מלווים את הסטודנטים במהלך שהותם כאן. מזה עשרים וחמש שנה מעניקים הסטודנטים את הציונים הגבוהים ביותר למחלקה ולרופאי החטיבה. מן הראוי לציין, שמקום הקלארקשיפ נקבע באמצעות הגרלה - ושמה של מחלקת הילדים בולפסון נמצא בראש רשימת הבקשות!

סביב שולחן ארוך ב"טיש"

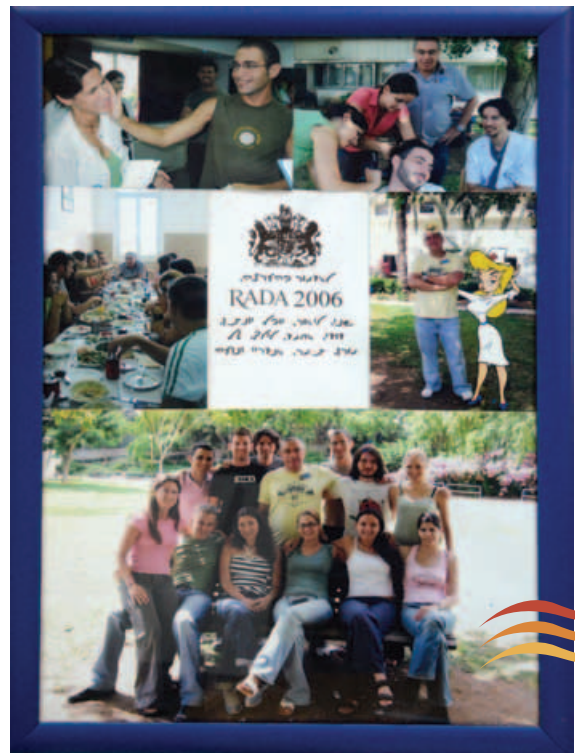
רוצים לדעת מי משחק, ובמה? רגע! אנחנו בכניסה לחדר הסטודנטים, הידוע גם כחדרו של "האדמו"ר". אדמו"ר? כן, גם זה סיפור בפני עצמו. בכניסה לחדר הסטודנטים תלוי שלט צנוע:

חדר סטודנטים לזכרו של ד"ר דניאל פריד ז"ל מנהל מחלקת הילדים במרכז הרפואי וולפסון חבר, רופא ומחנך

מעבר לסף נפתח לפנינו עולם מופלא ויוצא דופן במושגים של חדר לימוד אוניברסיטאיים. החדר מכונה "חדרו של האדמו"ר", ולאלה שאינם בקיאים: ראשי תיבות של התואר "אדוננו, מורנו, רבנו", מונח הלכות מעולם החסידות.

על הקיר, תשורות משעשעות שהתקבלו מעשרות הסטודנטים אשר למדו בחדר זה, השאירו מזכרת ולקחו עמם ידע רב, אנושיות ואופטימיות.

מסתבר שהכינו "אדמו"ר" הוצמד לשמו ועיסוקו של ד"ר קלטר על ידי מורו וידידו ד"ר דני פריד ז"ל. ד"ר פריד ראה בחינוך הסטודנטים לרפואה ערך חשוב ביותר, וסבר שתפקיד הטוטור, כפי שהגדירו ד"ר קלטר, מזכיר את תפקידו של האדמו"ר כלפי חסידיו.

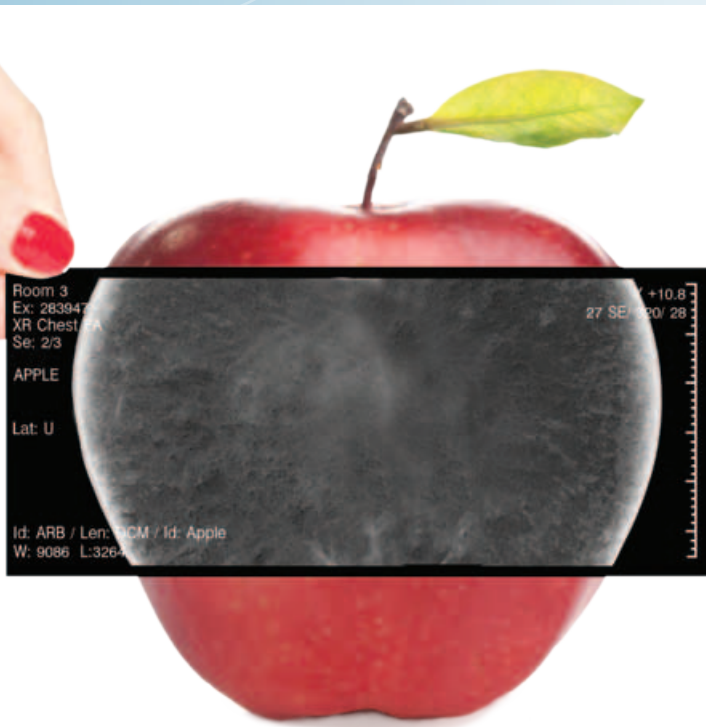

כרות תודה שהכינו סטודנטים לד"ר קלטר

שיקוף לדימות

כ-120,000 מטופלים, המגיעים למערך הדימות בוולפסון לאורך השנה, נמצאים בידיים טובות - הכי טובות. כדי להבין מה עומד מאחורי הקביעה הזאת אתם מוזמנים להצטרף לשושי פרידמן שביקרה ביחידות המערך, פגשה את האנשים העושים במלאכה ולמדה שמערך דימות מתקדם הוא הרבה יותר מאשר "צילומים"

מאת שושנה פרידמן

וירטואלי) וגם צריבות של גידולים באמצעות תדר רדיו (RF). בימים אלה אנו נמצאים בשלבים מתקדמים לקראת רכישת מכשיר MRI. ייחד איתו נתקדם למאה ה-21 מבחינת דימות, אומר ד"ר סורין, "זה יציב אותנו בקו אחד של קידמה עם מכוני דימות אחרים ברמה הארצית. אנו צופים תוספת של בין 800 ל-900 בדיקות לחודש, ויהיה צורך בתגבור הצוות באנשים מיומנים בהפעלת MRI".

מהר מאוד אנו מגלים שמערך הדימות הוא שם כולל לתחום נרחב ביותר, הכולל מספר יחידות מקצועיות. מכון הממוגרפיה של המערך, בהנהלת ד"ר טלי ארזי קליינמן, מצויד במכשור מתקדם והפעילות בו מצויה בקו עלייה. מכשיר ה-MRI החדש צפוי לתגבר גם את היכולות באבחון מתקדם של השד. בראש שירות הדימות לילדים עומדת ד"ר מיכאלה ויצלינג; ד"ר דומיניק בן עמי אחראית על תחום הנוירורדיולוגיה, ואת היחידה לבדיקות על-שמע (US - אולטרסאונד) מנהלת מזה 15 שנה ד"ר גבריאלה גבירץ, שמספרת: "בשנת 1981 נשלחתי להתמחות ב-US בשיבא, משום שאצלנו בוולפסון היה מכשיר אך לא היה מי שיפעיל אותו. הייתי צריכה לשכנע את הכירורגים שאני רואה, למשל, אבנים בכיס מרה. בקפדנות ובהתמדה הצלחתי בכך". כיום, בדיקת ה-US הינה בדיקת הסריקה הראשונה שנעשית בכל הבריורים ומאבחנת את מרבית אברי הגוף בכל הגילאים. "בנוסף, תחת US נעשות פעולות פולשניות כגון ביופסיות, ניקורים וניקוזים", מציינת ד"ר גבירץ, "לצדי עובדת הטכנאית רותי קלר ואנו עובדים בעיקר עם צוות הרדיולוגיה הפולשנית".

העידן הדיגיטלי כבר פה

כ-33 רנטגנאים ורנטגנאיות עובדים במערך הדימות בניהולו של דוד סופר ושני סגניו, חנה אגוזי ויוסי סלט. הרנטגנאים מבצעים את

המערך כולו מצוי בימים אלה בתהליך של שינוי והתחדשות. "קלטנו מערכת סיטי חדישה וכעת ברשותנו שני מכשירים מהמתקדמים בארץ", אומר לנו ד"ר אליאס סורין, המנהל את מערך הדימות מזה כשלוש שנים, "עד השנה עבדנו בלחץ עצום עם מכשיר אחד, והמכשיר החדש פתר בעיה של המתנה ממושכת - כעת הבדיקות נקבעות מהיום להיום ואין כמעט המתנה ועיכובים בקביעת התורים".

מחכים ל-MRI החדש

את יחידת ה-CT (טומוגרפיה ממוחשבת) מתפעלת הרנטגנאית ולרי קדוש. תחת הדמיה של CT מבוצעות פעולות אבחנתיות וטיפוליות מתקדמות כגון ביופסיות, ניקורים, ניקוזים, צילומים של כלי הדם של הלב (צנתור

סטטיסטיקה של משרד הבריאות מגלה כי שישה מכל עשרה מטופלים המגיעים לבית חולים יעברו דרך מכון הדימות. ועדיין, לעומת שאר מקצועות הרפואה, מדובר במקצוע ייחודי: לרוב, הרופאים במערך הדימות אינם רואים את המטופל אלא את צילומי איבריו. הקשר שלהם עם החולה מתמצה בדקות שבהן יעינו בתיקו הרפואי ובצילומיו, אך הפענוח שיעשו יחרוך את גורלו.

למערך הדימות בוולפסון מגיעים למעלה מ-300 לקוחות ביום, הנבדקים ומטופלים על ידי צוות של שמונה רופאים בכירים ובצדם תשעה מתמחים, הזוכים להכשרה יומיומית ורושמים הצלחות יפות בבחינות שלב א' וב' בצד הצוות הרפואי, מונה המערך רנטגנאים, אחיות ועובדות משרד.

צוות משרד הרנטגן

"ליצור משהו חדש"

תחום הסייעוד בדימות הוא חדש יחסית. רק בשנת 2010 מונתה אחות אחראית - רוזה מורדכיב. "תפקידי כולל עזרה לרופא בביצוע פעולות פולשניות, קשר עם המחלקות, תיאום הגעה והכנה של החולה לבדיקה, תחזוק עגלת ההציאה ועוד", היא מספרת. מאז הגעתה של רוזה למכון נכתבו פרוטוקולים ונהלים, והחולים מקבלים הדרכה כנדרש. "כיום האחיות במחלקות יודעות שיש למי לפנות. ניתנה לי הזדמנות ליצור משהו חדש שלא היה קודם לכן, ואני גאה על ההזדמנות הזו".

אנו ממשיכים בסיוורנו במערך ופוגשים את סוזי גלעדי, מנהלת משרד הרנטגן, שמספרת כי "אנו מקבלים חולים מהמיון, מהמרפאות ומאשפוז, והקשר מולם מתבצע באמצעות תוכנת הנמ"ר". צוות המשרד עובד במשמרות בוקר וערב, גם בשבתות וחגים. בצוות 13 נשים וגבר אחד, המטפלים בכ-10,000 פניות בחודש. העבודה השוטפת כוללת, בצד קביעת תורים, גם מענה לטלפונים המגיעים מנבדקי חוץ לשכפול צילומים והכנת דיסקים. סוזי: "היום קל יותר לקבל חולים, כי אין תיקי נייר. ההליך מהיר ויעיל יותר כשעובדים באופן דיגיטלי וממוחשב".

צוות משרד הרנטגן ומכון הדימות מגובש מאוד. "כמו משפחה", מעידה סוזי, "כשיש עומס גם אני עוזרת לצוות ועובדת בדלפק. השירות אצלנו הוא מעל לכל". בין הפונים למשרד גם עובדים זרים ופליטים מחוסרי מעמד חוקי. "הם זוכים לסבסוד משמעותי לבדיקות באישור הנהלת בית החולים. פעמים

רבות הם מגיעים רעבים, ואנו מכינים להם כוס תה ופורסת להם זוכים מהם להכרת תודה". סוזי, אל תשכחו, היא גם ראש ועד עובדים בפועל ובנשמה. "חלק מהתפקיד שלי לדאוג לצוות, לציוד, לזכויות ולסדר, שתהיה להם סביבת עבודה נעימה. הצמחייה היא חלק מזה. כולם מתפעלים

הצילומים העוברים בהמשך לפיענוח על ידי רופאי הרנטגן. נדרשים מהם מיומנות גבוהה וידע רב, שכן איכות הצילומים שיבצעו תשפיע על פיענוחם. צוות הרנטגנאים המיומן והחרוץ שלנו נותן שירות 24/7, כולל

הפעלה של ניידות צילום עבור אותם חולים שלא ניתן לניידם. מספר אתרים בבית החולים מחייבים נוכחות קבועה של רנטגנאים: חדר ניתוח, שם עובד מוטי כהן, יחידת צנתורי לב שהרנטגנאי בה הוא טל סלע, יחידת קוצבי הלב שבה עובד מרק גלברג ומכון הגסטרו המאוּיש על ידי צוות רנטגנאים מתחלף.

מזה כשנה מבוצעים במערך הדימות צילומים ושיקופים באמצעות ציוד דיגיטלי, דבר המתבטא באיכות צילום גבוהה יותר וברמת קרינה נמוכה משמעותית. מסביר הרנטגנאי הראשי, דוד סופר: "החיסכון בזמן, בכסף ובקרינה החולה הוא משמעותי. המערכת הדיגיטלית אמנם יקרה, אך יתרונותיה מובילים להתקוות של עלויות".

ממזערים את הקרינה

ועדיין, נשאלת השאלה כיצד מתמודדים עם סכנת הקרינה? "מדובר בקרינה מסוג X-RAY והקרינה היא אכן דבר מזיק לאדם", מסביר דוד סופר, "אנו עובדים במודעות גבוהה לכך; המוטו של כל מקצוע הדימות הוא מרב המידע במזער הקרינה". דוד מספר שכל רנטגנאי העובד במערך הדימות מחויב לענוד 'תג קרינה'. התג נבדק פעם בחודש בכור האטומי בנחל שורק, לזיהוי רמות הקרינה שאליהן נחשף העובד. "במקרים מסוימים וחריגים מופסקת עבודתו של הנחשף עד לאיזון רב שנתי של הקרינה. בנוסף, עובר כל עובד בדיקות רפואיות מקיפות אחת לשנה, ומכון הדימות עצמו עובר ביקורת תקופתיות של משרד הבריאות והמשרד לאיכות הסביבה, שבהן נבדקת העמידה בסטנדרטים של כל מערכות הדימות הפולטות קרינה". לצמצום היקף הקרינה מסייעות

המערכת הדיגיטלית וכן טכנולוגיה המאפשרת העברה של צילומים אל מחוץ לבית החולים, הנמצאת כבר בשימוש חלקי. "כיום אנו מסוגלים להעביר צילומים למספר בתי חולים, כך שמהנבדקים שצולמו אצלנו נחסך הצורך לעבור שוב אותם צילומים בבתי החולים האחרים", מצייין דוד.

מזה כשנה מבוצעים במערך הדימות צילומים ושיקופים באמצעות ציוד דיגיטלי, דבר המתבטא באיכות צילום גבוהה יותר וברמת קרינה נמוכה משמעותית

כולם מתפעלים מהשרכים שאני מצליחה לגדל כאן במשרד, אומרת סוזי גלעדי, מנהלת משרד הרנטגן, "אני פשוט מדברת אליהם, זוהי אהבה שלי"

האחות לשמש כמרדמה ולדאוג בזמן הפרוצדורה לביטחון החולה ורווחתו. "בצד זאת אנו משמשים כשדה קליני לתצפיות של סטודנטים לסיעוד. אני קולטת ומלווה אותם. הסטודנטים מגלים עניין רב ונהנים מאוד ביחידה שלנו". אנו עוזבים את מערך הדימות בתחושה שהצלחנו לשקף ולו במעט את העבודה המקצועית המרשימה שמתנהלת ביחידתנו השונות. השילוב הזה, בין מקצוענות באבחון ובטיפול לבין האנושיות, הרגש והתמיכה, מסביר מדוע כ-120,000 איש מדי שנה, המטופלים במערך הדימות של וולפסון, נמצאים בידיים טובות - הכי טובות.

מכון רנטגן או מכון דימות?

בשנת 1895 נכנסה לשימוש רפואי קרינת הרנטגן, המסוגלת לחדור את גוף האדם ולהדגימו על מסך פלורסנטי. בעבר, כל הפעולות שנעשו במכון היו תחת קרינה זו, ולכן הוא נקרא מכון הרנטגן. בעשרים השנה האחרונות נכנסו טכניקות שאינן רנטגן: אולטרסאונד, טומוגרפיה ממוחשבת ורפואה גרעינית - לכן הוחלף השם למכון הדימות (ולא "הדמיה", כפי שלא מעטים טועים לחשוב).

"חדר אור": מרכז הבקרה

אחד המושגים הבולטים, העולה בשיחה עם הרנטגנאי הראשי במכון, דוד סופר, הוא "חדר אור וחדר חושך". זהו מושג ישן שאינו רלוונטי ואינו מתאר את הנעשה בחדרים אלה כיום, אך ממשיכים להשתמש בו גם היום. "בעבר", מסביר דוד, "בחדר אור הביטו בצילומים ובחדר חושך פיתחו אותם. היום חדר אור הוא כינוי לחדר שמשמש כמרכז הבקרה של מכון הדימות. החדר מאויש 24 שעות, ממנו מנתבים את העבודה ואילו מתקשרים מהמחלקות לצורך ייעוץ, בירורים ותיאומים. הרנטגנאי האחראי היושב בחדר אור מנתב את הבדיקה בהתאם לצורך ליעדיה השונים".

מהשרכים שאני מצליחה לגדל כאן במשרד. אני פשוט מדברת אליהם, זוהי אהבה שלי".

מנווטים בתוך כלי הדם

תחום הרדיולוגיה הפולשנית (אנגיוגרפיה) הוא אחד התחומים המתקדמים והמורכבים בעולם הדימות. אנו פוגשים את ד"ר דניאל בכר, מנהל היחידה, המסביר כי מדובר בביצוע פרוצדורות זעיר פולשניות בכלי הדם, תחת שיקוף CT או אולטרסאונד המאפשר הדמיה בתנועה. בדרך זו מאבחנים בעיות בכלי דם ובאיברים (לבד מלב ומוח) ומטפלים בהם בטכניקות צנתוריות. כך ניתן לאבחן ולטפל בהיצרויות, בחסימות, בקרישי דם ובדימומים. ד"ר בכר מפרט: "כדי לפתוח ולהרחיב את כלי הדם אנו משתמשים בטכניקות מתקדמות הכוללות שימוש בקטטרים דקים, המוחדרים לעורקים דרך פתח במפשעה. עיקר שיתוף הפעולה עם הכירורגים הוא בטיפול ברגל סוכרתית - סיבוכים של סוכרת המובילים לפגיעה בכלי דם ברגליים. בכל הקשור לטיפול באיברים, אנו משתפים פעולה עם האונקולוגים במתן טיפולים מתקדמים לחולי סרטן, למשל, מתן כימותרפיה ממוקדת לאיבר בגוף. מחדירים קטטר לתוך האיבר ומזליפים ישירות אליו את התרופות הכימותרפיות, דבר החוסך מהחולים תופעות לוואי מערכתיות וסבל רב. בכבד ובכליות אנו מנקזים שתניות, למשל כשאבן חוסמת כליה או דרכי מרה. עם הכירורגים של כלי הדם אנו משתפים פעולה במספר פעולות, לדוגמה, ביצירת חיבור בין עורק לווריד (פיסטולה) לחולי דיאליזה, כאשר שדרכנו מתחברת אליהם המכונה "ד"ר בכר מבקש להדגיש: "אנחנו חסידים גדולים של עבודה בצוות רב תחומי. עבודה כזאת מביחה טיפול העונה על צורכיהם המורכבים של מטופלינו".

"גיליתי כאן עולם ומלואו"

צוות היחידה הרדיולוגיה פולשנית כולל את האחות האחראית שורה יוסיפוב ואת הרנטגנאית פולי יסאקוב. שורה אחראית על הקשר עם המטופלים והזימון שלהם. היא מספרת: "הגעתי לאנגיו לפני 15 שנה וגיליתי כאן עולם ומלואו, שריתק אותי. אנו עובדים כאן בסטנדרטים גבוהים ביותר". מרבית הפעולות נעשות תחת הרדמה או שטוש, ותפקיד

ציור

עבודות קדרות של ברנקה פורת

מתחת לח

אילו "בגדים" אנו לובשים מתחת לחלוק? מה מסתתר מה אנחנו אוהבים לעשות למען הכיף והנשמה בשעות התחביבים של ארבעה אנשי צוות בוולפסון, וחזרה על

מאת רינת הירש

פרופ' ברטוב: כישרון ותרגול

את פרופ' אלישע ברטוב, מנהל אגף עיניים בוולפסון, אני פוגשת בחדר, שם הוא מציג בפניי את אוסף הציורים שלו. "כנראה שיש משהו בגנטיקה המשפחתית שתרם לכישרון שלי בתחום", הוא אומר. את ההשראה לציורים פרופ' ברטוב שואב מגדולי הציירים בעבר ובהווה: הוא חוקר את היצירות ונותן להן פרשנות ייחודית משלו. את ההיסטוריה של האמנות הוא מכיר על בוריה, ובהשקפת העולם שלו הוא דוגל בעבודה רבה, בתרגול ובהשקעה כמפתח למצוינות בכל תחום; ודאי גם באמנות. את התוצאות להלך המחשבה הזה רואים היטב. "ההצלחה מגיעה בעקבות ההתמדה וההשקעה שמצטרפות אל הכישרון", הוא אומר.

הגינה של ברנקה פורת

ברנקה פורת היא עובדת סוציאלית, וזו הקריירה השנייה שלה. בעברה היא מוסיקאית - בוגרת האקדמיה למוסיקה, נגנית ויולה שאף ניגנה באופרה הישראלית. "כדי לשמור על האיזון והשפיות לאחר העבודה הקשה בבית החולים, לאחר ימים של התמודדות עם הצער והכאב, החולי והמשברים, הנפש זועקת למנוח כדי להמשיך הלאה", היא מסבירה את המשיכה שלה לעיסוקי פנאי למען הנשמה, "אני מוצאת בתחביבים הקלה". לא רק המוסיקה ממלאת את עולם הפנימי של ברנקה. התרפיה המרכזית שלה היא טיפוח גינה אקולוגית במסגרת "גן לתושב", 40 מ"ר פרטיים שבהם יכול כל אחד לגדל את מה שהוא רוצה. בגינה של ברנקה יש גידולי שדה, פרחים, ירקות ועשבי תיבול; פיטגו לצד תפוחי אדמה וירקות, וכולם מוצאים את הדרך לארוחה עם טעם גן עדן והמון המון בריאות.

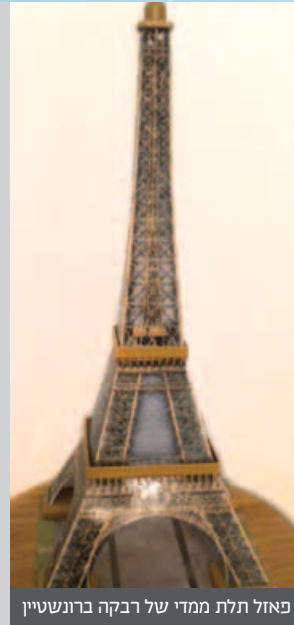
אני זוכרת שכשהייתי קטנה רציתי להיות מורה למלאכת יד. הוריי אמרו לי שמלאכת יד ואמנות בכלל, זה תחביב ולא מקצוע. "כדאי לך להיות אחות", כך אמרו, "אחות זה מקצוע בינלאומי, תמיד יהיו חולים ולכן תמיד תהיה פרנסה". ככה חשבו פעם. שנים ניקרה בי השאלה האם ניתן להפוך תחביב למקצוע? האם ניתן להתפרנס מתחביבים? האם נכון לבחור מקצוע רק משיקולי פרנסה, ללכת למקום שבו הכסף נמצא או למקום שהלב מצוי בו? ואני מוצאת עצמי עונה על אותה שאלה לילדיי, אך הפעם עם תשובה אחרת מזו שנתנו לי הוריי: "גם וגם". וכך גם אני עושה. כששואלים אותי מהו תחביב, אני יכולה להשיב שזה משהו שממלא לי את הנשמה, משהו שאני עושה להנאתי ולא לפרנסתי, עיסוק השמור לשעות הפנאי שלי. אבל אין ספק שחשוב ליהנות ממה שאנו עושים לפרנסתנו, כי חיינו שלמים יותר כשאנו אוהבים את המקצוע בו בחרנו.

ההשראה של פרופ' באלין

מסתבר שאנשים רבים מתמודדים עם אותן השאלות. אפילו מצאתי שיר מקסים בדיוק בנושא זה, מנקודת מבטו של ילד, בספרו של פרופ' עמי באלין (כך-כן, עמי שלנו, מנהל מחלקת ילדים) - "מה אעשה כשאיהיה גדול" (ראו במסגרת). פרופ' באלין עצמו הוא דוגמה מצוינת לאדם שלא חסרים לו תחביבים - ואף אחד לא יכול "להאשים" אותו ביותר מדי זמן פנוי... את זמן הפנאי המוקדש לתחביבים הוא מחלק בין אמנות ויצירה לבין עיסוק בספורט. הוא מפסל בעץ, באבן ובחימר, כותב פרוזה, סיפורים קצרים ושירי ילדים, רץ ריצות ארוכות ושוחה מזה ארבעים שנה, כולל השתתפות בלא מעט מירוצים ותחרויות טריאתלון. ומאיפה ההשראה? "את המוזה ליצירות שלי אני מקבל בדרך כלל כשאני נמצא לבד", הוא מגלה.

פסל של פרופ' עמי באלין

פאזל תלת ממדי של רבקה ברונשטיין

של פרופ' אלישע ברטוב

לוק הלבן

מאחורי התפקיד הרשום על התג? ובמילים אחרות, ת הפנאי שלנו? רינת הירש יצאה לברר מהם ס סיפורים מעניינים ועם תובנות חשובות לא פחות

"מה אעשה כשאהיה גדול"

מאת פרופ' עמי באלין, מתוך ספרו "החיות ירדו מהפיז'מה בלילה" (הוצאת "בין השורות", 2010).

כל אחד בוחר מקצוע שהוא אוהב
כל אחד בוחר מקצוע, עליו הוא כל הזמן חושב.

אמא שלי מורה בבית ספר גאולה.
היא אוהבת לדבר, ושכולם ישמעו לה.

אבא שלי פקיד בבנק הפועלים,
יש לו במגירה המון שקלים.

הוא מחלק את הכסף לאנשים,
בעיקר לעניים שיש להם חיים קשים.

דודי גדי הוא קצין בצבא.

יש לו סיכה של צנחן, מלא גאוה.
אבא אומר שקשה להיות קצין כמו

הדוד

אבל לשמור על הגבול זה חשוב מאוד.
אחותי הגדולה מציירת,

יש לה המון ציורים בבית.

כשתהיה ממש גדולה, היא אומרת,
תהיה אמנית, היא לא מוותרת.

אז באיזה מקצוע לבחור?

בבנק, עם אנשים לסחור,

או בתפקיד שחשוב מאוד לעם,

או במשהו שאני הכי אוהב מכולם?

וזה לא הכול: לבד מעבודת גינון ברונקה עוסקת גם בקדרות עם אובניים וליבוד במחט עם צמר גולמי. כל אלו, היא אומרת, נותנים לה את ה"דלק" לעזור יום-יום לאנשים הזקוקים לכך.

רבקה ברונשטיין והחלקים

רבקה ברונשטיין, אחות במחלקת ילדים, מוצאת מנוחה בשעות הפנאי בהרכבת פאזלים תלת-ממדים גדולים, יצירות מוכרות של אמנים גדולים, המורכבות מעשרות אלפי חלקים קטנטנים. בידיה האמונות, אינספור החלקים מוצאים דרכם בבטחה ומרכיבים את התמונה הגדולה. "ממש כמו בחיים", היא מחייכת, "לכולנו יש חלק בתמונה הגדולה, ורק כשכל החלקים מורכבים ביחד התמונה היא מושלמת..." כמובן שלעשייה הזאת נדרשת סבלנות רבה, ולרבקה יש סבלנות לכל החלקים הקטנים כמו לכל הילדים במחלקתה. "יש משהו מאוד משחרר בהנחת כל פרט במקומו, הראש מתנקה. כל מה שעובר בראש זה מה החלק ולאן לשים אותו", היא מספרת, "וכשאני מצליחה לסיים, כמובן שהסיפוק גדול".

חייבים למלא מצברים

אני יוצאת מהמפגשים הללו עם תובנה ברורה: השילוב של עיסוק בתחביב לצד העבודה העיקרית במשך היום הוא הכרח, וזה ממש לא משנה במה אתה עוסק לפרנסתך. העיסוק בתחביב ממלא מצברים, נותן כוחות להמשיך הלאה, משמח את היוצר ובכך גם את האנשים בסביבתו. אז אם אין לכם אחד כזה... תחפשו; בטוח שתמצאו!

מתיחת בטן: חוזרים למראה הטבעי

הביקוש לניתוחי מתיחת בטן ועיצוב הגוף לאחר ירידת משקל משמעותית הולך וגדל, בעקבות מספרם הרב של הניתוחים הבריאטריים הנעשים בוולפסון. ביחידה לכירורגיה פלסטית נותנים לכך מענה. הולכים על מתוח

מאת ד"ר אייל קרמר
היחידה לכירורגיה פלסטית

העור והשומן מהבטן האמצעית והתחתונה, ומחזקים ומהדקים את מעטפת שרירי דופן הבטן. במקרים בהם קיים קפל בטני קטן בלבד ניתן לבצע מתיחת בטן קטנה ("מיני מתיחה"). לעתים יתחיל הניתוח בשיבת שומן מדופן הבטן והמותניים, והוא מסתיים בקביעת מקומו המתאים של הטבור על פני העור המתוח. המתיחה גם מסייעת להרמה קלה של אזור הכוביס וכן גורמת למתיחת הירכיים מלפנים.

ומה קורה במתיחה הקטנה?

ב"מיני מתיחת בטן" יבצע המנתח מתיחה של הבטן התחתונה בלבד, ללא עירוב של אזור הטבור וללא תפירה של שרירים בבטן העליונה. יתרונות הניתוח הזה הם היוותרות של צלקת קטנה יותר וזמן החלמה מהיר יותר בהשוואה לניתוח הרגיל.

כמה זמן אורך הניתוח?

ניתוחים אלו מבוצעים לרוב תחת הרדמה כללית. ניתוח למתיחת בטן אורך לרוב בין שעתיים לארבע שעות, תלוי בהיקפו, וניתוח מתיחת בטן מיני בין שעה לשעתיים.

האם זה ניתוח מסוכן?

ככל פעולה כירורגית פולשנית, גם ניתוח למתיחת בטן אינו חף מסיכונים, מסיבוכים או מקבלת תוצאות לא אידיאליות, שחשוב להיות מודעים אליהם טרם קבלת ההחלטה. עם זאת, הסיבוכים האפשריים נדירים. מעשנים נמצאים בסיכון גבוה יותר לסיבוכים, לבעיות בריפוי פצע ולזמן החלמה ממושך מהרגיל, ולכן נהוג שלא לבצע ניתוחים מעין אלו באנשים מעשנים וחלה חובה של הפסקת עישון לפחות שלושה שבועות לפני הניתוח ואחריו.

מה קורה אחרי הניתוח?

לרוב יישאר המטופל להשגחה למשך יום אחד ואז ישוחרר לביתו. ההמלצה, בדרך כלל, תהיה חזרה להליכה מהר ככל האפשר. ניתן לחזור לפעילות מתונה כמה ימים לאחר הניתוח, לעבודה ופעילות רגילה אחרי שבועיים עד ארבעה, ולפעילות פיזית מלאה לאחר ששה שבועות, ובהדרגה. את תוצאות הניתוח הסופיות ניתן יהיה לראות עד חצי שנה לאחר הניתוח. חשוב לבצע פעילות גופנית תוך שמירה על דיאטה מאוזנת לאחר הניתוח, על מנת לשמור לאורך זמן על השיפור המראה.

מה זה ניתוח לעיצוב הגוף?

זהו ניתוח המיועד למטופלים שהפחיתו קילוגרמים רבים ממשקלם, לרוב אחרי ניתוח לקיצור קיבה או דיאטה משמעותית. העור גדל ומתרחב ככל שאנחנו מעלים במשקל - אולם אינו מתכווץ היטב עם הירידה במשקל, כך שהמטופל עלול להישאר עם עודפי עור משמעותיים "תלויים" על גופו, שפרט למטרד האסתטי שכרוך בהם גם מועדים להופעת פטריות, כיבים, פצעים וריחות לא נעימים. לרוב מדובר בעודפי עור באזור הבטן, המקשים על התפקוד. אזורים נוספים המועדים לצניחה משמעותית הם השדדים, הזרועות, עכוזים וירכיים. עודפי השומן והעור הללו נמתחו מעבר לנקודת ה"אל-חזור", וכבר אי אפשר לתקן את המעוות באמצעות התעמלות או דיאטה, אלא רק בניחות.

מתי מבצעים ניתוח כזה?

ביצוע הניתוח מקובל רק עם תום תהליך ההרזיה, ולאחר שהמשקל החדש נשמר יציב מעל חצי שנה. האפשרויות הניתוחיות נשקלות בכל מקרה לגופו, על פי ממצאי הבדיקה, הנתונים הבסיסיים וציפיות המטופל.

עד כמה הניתוח משפר את המראה החיצוני?

הניתוח משפר באופן דרמטי את המראה באזורי הניתוח השונים, ושביעות הרצון של המטופלים גבוהה ביותר בשל השיפור התפקודי הניכר ולאור המראה החיצוני המתקבל, המאפשר לחזור לפעילות חברתית מלאה ללא תחושת נחיתות או מבוכה. על פי רוב יישמרו תוצאות הניתוח לאורך לשנים רבות, אך נדרשת הקפדה על משקל יציב ועל אורח חיים פעיל. השיפור במראה הוא ב"מחיר" צלקת, המשתנה באורכה ובמראה הסופי בהתאם לנתונים המקוריים של החולה לפני הניתוח, וכתלות בתכונות החלמת הפצע של כל מנותח. בניתוח מתיחת בטן תיוותר צלקת בשיפולי הבטן התחתונה וסביב הטבור, אך ברוב המקרים היא תהיה ניתנת להסתרה על ידי התחתונים או בגד הים.

איך נעשה ניתוח מתיחת בטן?

זהו הפופולארי שבין ניתוחי עיצוב הגוף, שנועד לצמצום היקף הבטן והסרת עודפי העור מהבטן המרכזית. בניתוח מסירים את עודפי

5 דברים שכדאי לדעת על ניתוחי עיצוב גוף ביחידה לכירורגיה פלסטית

- 1** ביחידה לכירורגיה פלסטית בוולפסון, בניהולו של ד"ר אוסקר הרמן, עובדים הרופאים הבכירים ד"ר יעקב פרנד וד"ר אייל קרמר והמתמחה ד"ר ליאור לייב.
- 2** היחידה מבצעת ניתוחים וטיפולים רפואיים במספר תחומים כגון ניתוחי MOHS, שחזורי שד, כריתת גידולים וטיפול בכוויות.
- 3** אחד התחומים המתגרים ביחידה הוא ניתוחים לעיצוב הגוף לאחר ירידה ניכרת במשקל.
- 4** תחום זה כולל ניתוחים לעיצוב הזרועות, השדדים, הבטן, הגב והירכיים.
- 5** מאז שעלה מספר ניתוחי קיצור הקיבה, המבוצעים במסגרת כירורגיה א' בניהולו של ד"ר מרדכי שמענוב, חלה עלייה ניכרת גם בכמות המטופלים המגיעים לניתוחי עיצוב הגוף.

הצלה מכל הלב

בגיליון חג השבועות האחרון של "ידיעות אחרונות" סוקר בהרחבה, בעמודי החדשות, סיפורה של הילדה הסורית שהועברה בחשאי היישר מהקרבות בסוריה לניתוח לב מציל חיים בישראל. התמונה המרכזית בכתבה מציגה את ד"ר ציון חורי, מנהל טיפול נמרץ ילדים בוולפסון, המטפל בילדה ליד מיטתה בבית החולים. בגוף הכתבה צוטט ד"ר ליאור ששון, מנהל המחלקה לניתוחי לב בוולפסון ומי שניתח את הילדה בהצלחה, שאמר: "הראינו לסורים שפנינו לשלום".

ידיעות אחרונות, 14.5.13

הומאניות חוצת גבולות

במהדורת החדשות המרכזית של ערוץ 2 שודרה כתבה אודות ילד חולה לב מעיראק, שהגיע אל המרכז הרפואי וולפסון באמצעות עמותת "הצל ליבו של ילד" על מת לעבור ניתוח לב מורכב ומסובך, שבסופו ייצא בריא וישוב לביתו. הכתבה המרגשת ביטאה היטב את משמעותו של הפרויקט ההומאני ואת הדאגה הרפואית החוצה גבולות. תודה לתמר שפירא, דוברת "הצל ליבו של ילד", ולברק סרי, מנהל תחום התקשורת של השר סילבן שלום.

חדשות ערוץ 2, 2.6.13

ד"ר ברלוביץ' בעיתוני הכלכלה

עיתוני הכלכלה המובילים פרסמו מאמרים של ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל וולפסון, בנושא חוק ההסדרים החדש. בעמ' 3 של "גלובס" הופיע המאמר "למות תוך כדי המתנה לניתוח", וב"דה מרקר" המאמר "האוצר מנסה לאיים על בתי החולים", המתייחס לחוק ההסדרים וכן למדיניות הקצאת התקציבים למערכת הבריאות.

גלובס, 7.5.13

השקמה חולון ואזור, 19.6.13

חדשות ערוץ 10, 2.5.13

ערוץ 2, העולם הבוקר, 3.5.13

מדברים על זה מחקרים בסיעוד: מבט על השנתי התשיעי של המחקר

בכנס השנתי התשיעי של המחקר בסיעוד, שנערך בוולפסון, הוצגו עבודותיהן של אחיות-חוקרות בבית החולים. הכנס והמחקרים המרתקים שהוצגו בו זכו לסיקור בתקשורת הכתובה והאיינטרנטי.

צעד ראשון לצרכנות נבונה

בחדשות ערוץ 10 שודרה כתבתה של נוגה ניר-נאמן בנושא "נעלי צעד ראשון לפעוּטות". בכתבה ראינו ד"ר מנחם זינגר, אורתופד ילדים מהמרכז הרפואי וולפסון, שאמר בין היתר: "כשהורינו היו פעוּטות, לא היו כלל נעליים אורתופדיות, ועובדה שכולם הסתדרו. נעליים אורתופדיות נעלעו צעד ראשון לילדים אינן הכרח, אלא הן גימיק טוב שפונה אל ליבם של ההורים".

פרגונים על הבוקר

אברי גלעד והילה קורח ריאינו בתוכנית הבוקר של ערוץ 2 את אהרלה גבאי, העובד הסוציאלי הוותיק, שדיבר על מרפאת מגן לילדים בוולפסון בניהולן של ד"ר דורית לב ופרופ' טלי שגיא. הילה קורח בחרה להקדיש לנושא את פינתה השבועית "מעשים טובים" במסגרת תוכנית הבוקר של יום שישי, ואף פתחה את הפינה במילים: "ביקרתי (במרפאת מגן בוולפסון) וראיתי צוות מדהים שעושה עבודת קודש, במרפאה ייחודית מסוגה בישראל". על רקע הדברים הופיעו צילומי וידיאו של מחלקות הילדים, היוולדות והפגייה בוולפסון.

עובדים לפי הספר

"בעלות על מאגר של ידע, זהו אושר לא קטן", אמר סוקרטס. כשמאגר הידע הזה מסייע להציל חיים, זה כבר לא רק אושר - זו תחושת שליחות. מפגש עם צוות הספרייה הרפואית בוולפסון מסביר זאת היטב

מאת דליה המאירי

לאנשי הצוות, שקיבלו זכות להיכנס מהבית לאתר ספריית וולפסון ולעיין דרכו בספרות הרפואית. בספרייה ניתן למצוא גם פרסומים ומאמרים של רופאים ואחיות שפורסמו על ידם בנושאים מקצועיים. בכל חודש נסרקה המדיה הפנימית והכללית, כדי שכל הפרסומים הרפואיים הרלוונטיים יועלו לאתר הספרייה.

נותנים "גב" למומחים

תתפלאו, אבל בבית חולים גם ספרנים יכולים לסייע להציל חיים. "הספרות המקצועית הינה כלי עזר חשוב בזמן אמת, המוכיח את עצמו כל פעם מחדש", מספרת רעיה. ויש דוגמאות: רופא שהתקשר ממרפאה מסוימת בבית החולים ביקש עזרה בשאלה הנוגעת לפצע פתוח של מטופל, שהגיע אליו לאחר שנעקץ בחו"ל על ידי זחל מסוים. הוא רצה לקבל תימוכין לטיפול המקובל כעת בעולם. בזכות המידע המדויק שנמסר לו מהספרייה בזמן קצר, הוא העניק לחולה טיפול מיטבי בדרך המהירה והמקצועית ביותר. במקרה דרמטי אחר הגיע לוולפסון אדם כבן 32 חסר הכרה לאחר דום לב קשה, שגרם לו לפגיעה מוחית קשה מאוד. הרופא המטפל לקח החלטה לא קלה, מצילת חיים, לטפל בו בתרופה מסוימת, והיה זקוק מיידית למידע אמין ומהיר לעניין מינון התרופה. הוא התקשר לרעיה, שבעזרת צוות הספרייה הצליחה למצוא במהירות את המאמר הרפואי הרלוונטי. בזכות העברת המידע החשוב והקריטי הזה, ניצלו חיי המטופל והוא הועבר לשיקום. אלו הן רק שתי דוגמאות מני רבות, שממחישות את חשיבותה של הספרייה ואת ה"גב" שהיא נותנת למומחים שלנו עם מידע מדויק, עדכני ומהיר. אז אם חשבתם שזו ספרייה רגילה... ששש!

כשאומרים "ספרייה", הדבר הראשון שאני מדמה לשמוע הוא ספרנית שמהסה דיבורים מיותרים עם "שששש" ארוך ואסרטיבי. בספרייה הרפואית שלנו בוולפסון, אפילו ה"שששש" הזה מיותר. זהו מקום שקט מאוד, כאילו בודד ומבודד, היוצר באמת תחושה שאפשר להפליג לעולם אחר. עולם של ספרים, מידע ודממה.

הספרייה מיועדת לצוות המקצועי שבא לכאן ללמוד, לעיין בספרים או לעבוד על מחשב, לחפש חומר שיעזור לטפל במקרים מסובכים, להכין הרצאה או להתעדכן בחדשות בתחום עבודתם. בספרייה ממתין להם מידע רב ומעודכן בכל המקצועות הרלוונטיים לבית החולים.

רעיה שלזינגר, בעלת תואר שני, היא הספרנית הראשית בוולפסון מזה כ-27 שנים. סטיבן שבין, ספרן במקצועו, מועסק באמצעות "המשקם" בספרייה מזה כ-26 שנים. ילנה נוטקין עובדת בבית החולים כ-20 שנה. ביחד שלושתם מפעילים ומתחזקים את הספרייה, ובלעדיהם לא ניתן היה לתת למבקשי המידע ייעוץ מקצועי, אמין ובדוק בזמן אמת.

מהיכן לשלוף את המידע

רעיה מספרת שמרב הפניות לספריית בית החולים נעשות במייל, טלפונית או ישירות לאתר הספרייה, שהיא עצמה בנתה. הפונה מסביר מה הוא מחפש, ואנשי הספרייה משתדלים לסייע במציאת החומר הכתוב בנושא, ממקומות שונים ברחבי העולם. "פעם היו חייבים לקרוא בספרות המקצועית כדי להתעדכן בחומר לימודי חדש, אולם כיום רוב הספרים נמצאים במחשב, וספרן צריך להיות גם מידען - לדעת מהיכן לשלוף את המידע", היא מסבירה. חלק מתפקידה הוא ללמד את מתמחי הרפואה והסטודנטים איך נעזרים במידע הקיים בספרייה, וכיצד מנצלים את אוצרותיה לקבלת מרב המידע העדכני.

רוב הספריות הרפואיות

בארץ משתפות פעולה ביניהן, דבר המסייע לכולן ומגדיל את כמות חומר הקריאה המקצועי. בנוסף, קיים שיתוף פעולה מלא עם ספריית בית הספר לסייעוד. רעיה מבצעת את רכישת הספרות המקצועית, ספרות כתובה וספרות אלקטרונית, הווה אומר - רכישת זכויות קריאה ושימוש בספרות המקצועית באמצעות האינטרנט, דבר שעוזר מאוד גם

צוות הספרנים שלנו

מומחי וולפסון מצאו קשר בין ברית מילה להרפס

רוב מקרי ההידבקות נוצרו מקיום מצוות המציצה המתבצעת על ידי המוהל. ד"ר דיאנה טשר: "ניתן לשמור על קיום המצווה ולהימנע מהידבקות במחלה"

מחקר חדש, שבין מוביליו נמנו פרופ' אלי סומך, ד"ר דיאנה טשר וד"ר מיכל שטיין מהמרכז הרפואי וולפסון, מצא כי כשליש ממקרי ההרפס בתינוקות בשנים האחרונות אירעו כתוצאה מביצוע ברית מילה בלתי מוגנת. המחקר נעשה לאחרונה בחמישה בתי חולים במרכז הארץ, בהם וולפסון, ותוצאותיו היכו גלים וסוקרו בכלי תקשורת שונים ביניהם העיתון ידיעות חולון מבית ידיעות אחרונות, אתר MYNET מבית ידיעות תקשורת ואתר NRG מבית מעריב. מהמחקר עולה כי בישראל, בהשוואה למדינות אחרות בעולם המערבי, נדבקו יותר ילודים בהרפס וכי קיים קשר ישיר בין ההידבקות לברית המילה, כאשר רוב מקרי ההידבקות נוצרו כתוצאה מקיום מצוות המציצה המתבצעת על ידי המוהל בהתאם לכללי הטקס היהודי. ד"ר דיאנה טשר, רופאת ילדים ומומחית למחלות זיהומיות בוולפסון,

מסבירה כי במחקר נסקרו מקרי הרפס ביילודים שאושפזו בחמישה בתי חולים במרכז הארץ בשנים 2001-2007. "בתקופה זו אותרו 22 מקרים של הרפס לאחר ברית מילה, שיעור שנמצא כגבוה בקרב תינוקות ישראלים לעומת תינוקות בעולם. מצאנו גם ששיעור המקרים בישראל גבוה מהשיעור המדווח בקנדה ובחלק מארצות מערב אירופה, שגם בהן מתקיימת מילה."

נגיף שעלול לסכן חיים

הרפס היא מחלה נגיפית הנגרמת מוורוס. הנגיף עובר דרך סדקים בעור, ולכן בעת ברית מילה, בשעה שמתבצע חתך בעור, קיים סיכון גבוה יותר לחשיפה לנגיף. אחוזים גבוהים באוכלוסייה נשאים של הנגיף, אולם אצל רוב הנשאים מתבטאים הסימפטומים רק לעתים רחוקות. עם זאת, בקרב תינוקות ומי שסובל מדיכוי במערכת החיסון, עלול הרפס להיות מסכן חיים.

לדברי ד"ר טשר, עולה קשר בין ההדבקה לבין מצוות המציצה. "בסדרה שלנו היו שבעה מקרי הדבקה, המהווים קרוב לשליש מסך מקרי ההרפס ביילודים, שהופיעו בעקבות קיום מצוות המציצה בפה על ידי המוהל, בעת ביצוע ברית המילה. בשניים מתוך המקרים אף נגרם זיהום מוחי, ואחד מהתינוקות נותר עם נכות קבועה."

לדברי ד"ר טשר, ניתן למנוע חשש של הידבקות ועדיין לקיים את המצווה. "תוצאות המחקר מדגישות כי זיהום של היילוד אינו נדיר בישראל, וכי ניתן למנוע חלק ניכר ממקרי הזיהום ביילודים על ידי שימוש בטכניקה המומלצת לקיום מצוות המציצה לא ישירות באמצעות הפה אלא באמצעות כלי סטרילי כמו צינורית או שפופרת בעת ביצוע ברית המילה. באמצעות שיטה זו ניתן לשמור על קיום המצווה ולהימנע מהידבקות במחלה."

"בסדרה שלנו היו שבעה מקרי הדבקה, כאשר בשניים מתוך המקרים אף נגרם זיהום מוחי ואחד מהתינוקות נותר עם נכות קבועה"

האם צורת הלידה משפיעה על התפקוד המיני?

"מחקר ייחודי שערכנו בוולפסון מזים את השמועה שלפיה ניתוח קיסרי מגן מפני פגיעה בתפקוד המיני לאחר לידה", מספר פרופ' שמואל לוריא

פרופ' שמואל לוריא

לוריא, "כך למשל, אצלנו בוולפסון שיעור הניתוחים הקיסריים מסך הניתוחים בעשור האחרון היה 5.5%. לאוזנינו הגיעה השמועה האומרת כי הניתוח הקיסרי יכול להגן מפני ירידה בתפקוד מיני לאחר לידה, מאחר והוא מונע את מעבר התינוק בתעלת הלידה ובכך מונע כביכול נזק אפשרי. בדקנו בספרות ומצאנו מספר מאמרים שבדקו באופן חלקי את השפעת צורת הלידה על תפקוד המיני לאחר הלידה, ולכן החלטנו לבצע מחקר מקיף שיכלול את כל צורות הלידה האפשריות בבדיקה לאורך זמן. מחקר כזה בהיקף ובעומק כזה הוא ייחודי, ולא נעשה בעבר בשום מקום. מצאנו כי לידה וגניאלית אינה פוגעת ביחסי המין וכי אין עדיפות לניתוח קיסרי בהקשר זה, וכיום אנו יכולים להרגיע את הנשים ולהסביר להם שלידה וגניאלית רגילה אינה מהווה גורם מפריע לקיום יחסי מין, ובהיבט הזה אין כל הבדל בינה לבין צורות הלידה האחרות."

אחת הסיבות לעלייה החדה בביקוש לניתוחים קיסריים, היא חששן של הנשים מפגיעה במיניות לאחר הלידה. על רקע זה החליט פרופ' שמואל לוריא, רופא נשים בכיר בוולפסון, לקיים מחקר בנושא ולבדוק האם יש אמת בחששותיהן של היולדות. לצורך המחקר נבחנו חמש קבוצות: נשים לאחר לידה וגניאלית רגילה ללא חיתוך חיץ, נשים לאחר לידה וגניאלית רגילה עם חיתוך חיץ, נשים לאחר לידה מכשירנית, נשים לאחר ניתוח קיסרי בחירום ונשים לאחר ניתוח קיסרי אלקטיבי (מבחירה). התפקוד המיני לאחר הלידה הוערך בעזרת שאלון שמולא 6 שבועות, 12 שבועות ו-24 שבועות לאחר הלידה, ועל ידי תזמון תחילת קיום יחסי המין. במסגרת המחקר נמצא כי התפקוד המיני של היולדות השתפר ככל שחלף הזמן מהלידה. עם זאת, לא היה הבדל משמעותי בתפקוד המיני בין קבוצות הלידה השונות לאחר הלידה. בדומה לכך, גם בהערכת ששת תחומי התפקוד המיני המוצגים בשאלון - חשק, עוררות מינית, סיכוך, אורגזמה, סיפוק וכאב - לא נמצא הבדל משמעותי בין קבוצות הלידה השונות לאחר הלידה. "המצאות שהובילה למחקר היא שיעור בלתי מבוטל של בקשות לעבור ניתוח קיסרי ללא הוריה רפואית", אמר פרופ'

טלפונים סלולריים כסוכני זיהומים

לטלפון הנייד יש פוטנציאל להעביר זיהומים לא רק בחדר הניתוח אלא גם בסביבתנו היומיומית - כך מגלה מחקר שנערך בסיעוד בוולפסון והוצג בכנס משרד הבריאות

סטפילוקוקוס אורואוס, שיכולים לגרום למחלה קשה יותר. כקבוצת ביקורת נבדקו טלפונים ניידים של אנשים שאינם נמנים על צוות בית החולים, וגם בהם נמצאו חיידקים בשיעור דומה. מסתבר שלטלפון הנייד יש פוטנציאל להעביר זיהומים לא רק בחדר הניתוח אלא גם בסביבתנו היומיומית - שכן הסלולרי קרוב לאף ולפה, מקומות עם חיידקים רבים הנוחים לחידרת חיידקים. ההמלצה של איריס לניאדו היא להשתמש במטליות לחות עם חומר חיטוי כדי לנקות את המכשיר. בעקבות המחקר הורה מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ, לחטא את הטלפונים ולהפחית במספר המכשירים המוכנסים לחדר הניתוח.

האם טלפונים סלולריים הם "סוכנים סמויים" של זיהומים בחדר הניתוח? איריס לניאדו ואהובה פרידמן מהנהלת הסיעוד בוולפסון בדקו זאת והציגו את מסקנותיהן בכנס רפואה, קהילה ולוגיסטיקה של משרד הבריאות והמועצה הלאומית לבריאות. המחקר שנערך בוולפסון בהובלתן מגלה, כי מתוך 100 מכשירים שנבדקו, ב-96 היו מושבות חיידקים. ב-46 נמצאו יותר מ-20 מושבות, וב-31 טלפונים נמצאו 6-20 מושבות. עם זאת, רוב החיידקים שנמצאו אינם פתוגניים, כלומר אינם גורמים לזיהומים. מסבירה איריס לניאדו, אחות אחראית חדרי ניתוח: "רוב החיידקים שנמצאו הם כאלה המצויים על העור או חיידקים אחרים שעיימם אנו חיים בשלום כמו סטרפטוקוקוס וסטפילוקוקוס. אולם גם הם עלולים לגרום למחלות כשהם חודרים למערכת הדם או כאשר המערכת החיסונית שלנו ירודה. בכל מקרה, יש בחיידקים הללו פוטנציאל הדבקה למטופלים והם לא צריכים להימצא בחדרי ניתוח או על הידיים של הצוות". הבשורה הטובה היא כי רק בארבעה מהמכשירים נמצאו עובש וחיידק מסוג

בעריכת לידיה ריחני | מנהלת הסיעוד
שושי פרידמן | מרכזת מחקר בסיעוד

הזכות במקום הראשון

חוקרות ומציגות בכנס השנתי

בסיטואציות מקצועיות".
השנה התחלנו במסורת חדשה: הצגת עבודה נבחרת של סטודנטיות מסמינר מחקר של ביה"ס לסיעוד וולפסון. הסטודנטיות נוגה סדחיאן ופאולינה ירושלימסקי העלו הרצאה מהנה בנושא "השפעת צפייה בסדרות טלוויזיה רפואיות על תפיסת דמות האחות".

הרצאות נוספות שהוצגו בכנס ויצרו הד: "שימוש בעברית כשפה אחידה בסיטואציות מקצועיות במרכז הרפואי" - מחקר שערכו רות בירן, הנהלת הסיעוד, ואסתר שלום, אחות אחראית בפנימית ו'.

"איתור וטיפול בקשישים הסובלים מהתעמרות והזנחה" - פרויקט שהובילו האחיות יוליה ירושלמסקי מהמכון לנפרולוגיה, סטלה טולמסוב, חברת בוועדה למניעת אלימות

בחודש יוני התקיים הכנס השנתי התשיעי בנושא מחקרים ופרויקטים בסיעוד. שמונה עבודות מחקר ופרויקטים נבחרים, פרי עבודתן של אחיות בית החולים, הוצגו בפני כ-200 אחים ואחיות. גם השנה העניקה עמותת ידידי וולפסון פרסים כספיים לשלוש עבודות מצטיינות.

במקום הראשון זכו מירי ויזל ורנה רוזנמן מהמחלקה להמטולוגיה על עבודתן "נשבור את קשר השתיקה ונדבר על מיניות".

במקום השני זכו אהובה פרידמן, סוטה לויטן ואיריס לניאדו מחדר ניתוח על עבודתן "המכשיר הסלולרי כסוכן מחוללי זיהום".

במקום השלישי זכו רות בירן מהנהלת הסיעוד ואסתר שלום, אחות אחראית בפנימית ו', על עבודתן "שימוש בעברית כשפה אחידה

בקשישים במשרד האחות הראשית, ורגינה סדיקוב, סגנית אחות אחראית במחלקה כירורגית א'. המשובים שנאספו מהקהל הראו שביעות רצון גבוהה מהכנס. "נושאי הכנס רלוונטיים מאוד לעבודתי בוולפסון, ואני גאה מאוד שאני עובדת בו", ציינה אחת הכותבות. היכנונו לכנס העשור בשנה הבאה!

ניהול הטיפול בפצעים: קורס לאחיות מוסמכות

מנובמבר 2012 ועד מרץ 2013 התקיים בבית החולים קורס שני לאחיות מוסמכות בנושא פצעים רגילים, כרוניים וקשי ריפוי. המשתתפות העמיקו ידע בתחום ניהול הטיפול בפצעים, הכירו גישות רב תחומיות לטיפול בחולה הסובל מפצע, התעדכנו בטכנולוגיות ריפוי חדשות והתנסו קלינית בניהול הטיפול בפצעים. בוגרות ההכשרה מיועדות לשמש כמובילות התחום בוולפסון. הקורס הוכר לגמול השתלמות, ומתוך 41 אחיות מוסמכות שהשתתפו בו, רק תשע הגיעו ממוסדות רפואיים אחרים. את הקורס ריכזה סטלה טולמסוב, הוא יצר משובים מצוינים וכל משתתפיו עמדו בדרישות. בתום הקורס הוענקו תעודות גמר בטקס חגיגי.

מפגש סטודנטים בוגרים לסיעוד

בחודש מאי התקיים בוולפסון מפגש סטודנטים בוגרים מבתי הספר לסיעוד וולפסון, שערי צדק, הדסה, עין כרם וקפלן, שסיימו את תקופת האימון המתקדם במחלקות בתי החולים. בכנס נכחו צוות הנהלת הסיעוד, אחיות אחראיות והמדריכים הקליניים. מדווחת אתי כתר: "המפגש היווה את שיאו של פרויקט, שבמהלכו נפגשה הנהלת הסיעוד לשיחות אישיות עם כל בוגר ובוגר במטרה להציג לבוגרים את בית החולים ולגייסם להישאר במערך הסיעוד של וולפסון. הוצג סרט תדמית על וולפסון, ועל שאלות הסטודנטים ענו ד"ר ברלוביץ, מנהל בית החולים, ולידיה ריחני, מנהלת הסיעוד. חיה מוסרי, אחות בכירה בחדר ניתוח, הציגה את אחד ממוקדי המצוינות בוולפסון, פרויקט "הצל ליבו של הילד". המפגש יצר שביעות רצון רבה".

ליווי מקצועי למתאמות המוסדיות

שרה ידידיה, אחות אחראית מחלקת נשים, מונתה במאי האחרון על ידי מנהלת הסיעוד ללוות מקצועית את המתאמות המוסדיות של בית החולים:

- אלנה סלוצקר - מתאמת כאב
 - סטלה טולמסוב - מתאמת פצע ותזונה
 - חנה מוסקוביץ - מתאמת טיפול תומך
 - שרית רשיד - מתאמת סוכרת
 - אלונה פוחול - מתאמת הנקה
- ההליך כולל בנייה ויישום תוכניות עבודה מונחות יעדים. בין היתר נבנים ומעודכנים נהלים כגון נוהל טיפול תומך, נוהל איתור מטופלים בסיכון לתת תזונה, יישום נוהל הנקה ועדכון נוהל סוכרת וכאב באמצעות תוכנת קמיליון. המתאמות מלוות בביצוע בקורות במחלקות האשפוז ובמפגשים עם קבוצות הנאמנות שלהן, וכן בתכנון ובניית סדנאות לצוות וולפסון.

הכנס ה-15 של המועצה הלאומית ללוגיסטיקה, אפריל 2013, שפיים | איריס לניאדו, אחות אחראית חדר ניתוח, הציגה בפני מליאת הכנס עבודה משותפת עם אהובה פרידמן וסוטה לויטן בנושא "המכשיר הסלולרי כסוכן מחוללי זיהום". חיה מוסרי הרצתה על "הצל ליבו של ילד". שושנה פרידמן, מרכזת מחקרים בסיעוד, הציגה עבודה משותפת עם יפה אסף ואלה דזוריב מכירורגית ב' בנושא "שימוש בטיטולים במאושפזים קשישים".

הכנס השנתי האמריקני לאחיות חדר ניתוח AORN, מרץ 2013, סאן דייגו | בכנס הגדול מסוגו בעולם התקיימה תערוכת ציוד רפואי מרשימה ונדונו חידושים ושיתופי פעולה בחדר ניתוח. את וולפסון יצגו ג'ני סיקלייר, מיכל שמלוב, אלונה פיסמני, חיה מוסרי ואיריס לניאדו. חשיפת הצוות הסיעודי לכינוסים כאלו מעצימה את הצוות ומעלה את שביעות רצונו.

כנסים בארץ ובעולם

בכנס השנתי בארה"ב

מעוניינות/ים לפרסם במדור זה את השתתפותכן בכנסים? כתבו לשושי פרידמן, לדוא"ל shoshipo@walla.com

מכשירים את מנהלי העתיד

270 מנהלים במערכת הבריאות כבר הוכשרו בקורס שלנו, "ניהול יישומי למנהלים בכירים בסיעוד". במלאת עשור לקורס הייחודי הזה, כולנו יכולים להיות גאים!

פעילות בקורס

ממנחה המומחה בתחומנו. כמו כן, במסגרת מפגשי שטח, מנהלים בכירים המגיעים מהמערכת ציבורית, הפרטית והעסקית, משתפים את התלמידים בניסיונם האישי בפתרון דילמות, בניהול תהליכי העבודה ובלמידה מהצלחות. שיטה זו, לדברי הלומדים, מאפשרת הפריה הדדית ולמידה אפקטיבית.

עיקרון של "צא ולמד"

הקורס מסייע לכל מנהל המשתתף בו לקבוע לעצמו מטרות, להציב יעדים הניתנים להשגה ולתרגם אותם לפעולות מוכונות מטרות. לצורך כך, על בסיס העיקרון המקראי "צא ולמד", יוצאים המשתתפים לספורים לימודיים בארגונים שונים ונפגשים עם מנהלים בכירים, ביניהם חנה הרצמן,

השנה אנו מציינים עשור לקורס ניהול יישומי למנהלים בכירים בסיעוד - הכשרה ייחודית בארץ, המתקיימת בבית הספר האקדמי לסיעוד ע"ש הלן וולפסון. הקורס נבנה בשנת 2002 כמענה לצורכי השטח, וככזה, שם לו למטרה להעצים מנהלים בסיעוד ולמנף צמיחה אישית של מנהל ומנהיג בראי החזון הארגוני. עד כה הוכשרו במסגרת הקורס כ-270 מנהלים ממרכזי בריאות שונים: מבתי החולים זיו, לניאדו, איכילוב, וולפסון, ביקור חולים, שערי צדק, הדסה עין כרם וחר הצופים, אסותא, שיבא, ברזילי, אסף הרופא, רשת מדיקל סנטר ומרכז רפואי רמת אביב, מהמרכזים הגריאטריים שמואל הרופא, נאות אפקה ובית רבקה, מהמרכזים השיקומיים בית בלב, הדסים, כפר שאול, הדרים ונווה רעיה, וממרכזי בריאות הנפש אברבנאל, באר יעקב ומב"נ שב"ס. כמו כן הוכשרו בקורס מנהלים בארגונים נוספים וביניהם מרכז סימולציות רפואיות מס"ר והנהלות בכירות בקופות החולים מאוחדת ומכבי.

מזל טוב: מצטיינת דיקאן מוולפסון

אנו גאים להציג את מזל מולקנדוב, סטודנטית בבית ספרנו, שנה ב' בתוכנית הכללית לתואר בוגר בסיעוד, אשר קיבלה מלגת מצטיינת דיקאן בטקס מרשים שנערך באוניברסיטת תל אביב. מזל, בת 21, היא הבכורה מבין ארבעה ילדים. ב-1995, בהיותה בת שלוש, עלתה לארץ עם הוריה. מגיל צעיר הפגינה אחריות ובגרות, כאשר הטיפול בשני אחיה הקטנים הוטל עליה כשהוריה היו עסוקים בפרנסת הבית. מזל מספרת כי תמיד אהבה ספרים והרבתה לקרוא. כבר בגיל 12 החליטה בליבה להיות אחות, כשנחשפה למקצוע בביקוריה במקום עבודתה של אימה, אחות גם היא. למזל יש שאיפות להתקדם ולהתפתח בתחום. "הדרך להצלחה ולעיצוב אדם בוגר ואחראי בעל ערכים, עמונה בצמיחה בסביבה המעניקה גבולות ומסרים ברורים", היא אומרת, "בית הספר מהווה עבורי סביבה כזו, המאפשרת לי למידה מיטבית".

ביקור בערוץ הכנסת במסגרת הקורס

היעד: למצות את הפוטנציאל הניהולי

מדי שנה פותח הקורס את שערו לכ-25 מנהלים. במהלך תשעה חודשי לימודים עובדים המשתתפים תהליך, שמתחיל בהקנייה ויישום של כלים ניהוליים הנחוצים למנהל המודרני בתנאי אודאות, ממשיך בשיפור מיומנויות ניהוליות מאתגרות במערכת תחרותית, ולבסוף מביא את הבוגרים לשלב של עיצוב תפיסה ערכית, השואפת באופן מתמיד למיצוי מרבי של הפוטנציאל הניהולי והשפעתו.

הקורס מאפשר ללומדיו להתנסות במיומנויות שונות במסגרת סדנאית, ולקבל משוב על ביצועיהם הן מעמיתיהם, המנהלים המשתתפים בקורס, והן

מנכ"לית עיריית חולון ומי שיזמה את מיתוג העיר כ"עיר הילדים", השופט אליקים רובינשטיין בבית המשפט העליון, אורי פז, מנכ"ל ערוץ הכנסת, חברי כנסת נבחרים, הנהלת חברת התקשורת פרטנר-אורנג' ועוד. הספורים נערכים גם במסודות בריאות, וביניהם אסותא, מס"ר, הנהלת שיבא, דנה ועוד. הקורס נחתם בפרייקט גמר, המתמקד בשילוב אינטגרטיבי של כל המיומנויות הנלמדות בקורס, ומאפשר למנהלים לקדם את צורכי הארגון שלהם. פרויקטים אלה מוצגים בכנסים בארץ ובעולם. אנו, סגל בית הספר, גאים בבוגרי התכנית ובטוחים שבסיום התוכנית הם יודעים להנהיג בהצלחה מערכות ואנשים על בסיס חזון וראייה מערכתית ארוכת טווח במערכת הבריאות.

האנשים השקופים

מאת ד"ר אלי אדר

לא שמים לב אם הם ישנם או אינם איננו שמים לב לפועלם, כי זה מובן מאליו מצפים בתת מודע שהדברים ייעשו מייד ועכשיו. לא רואים אותם, לא מברכים ולא ממש מתרגשים ממה שעושים האנשים "השקופים". לא אומרים שלום, אך יודעים להתמרמר כשלא נעשים הדברים שהאנשים "השקופים" עושים. הם עובדים ביעילות ובשקט ובלי לקבל תודה אך ישמחו לברכת שלום ולמילת הערכה.

בהליכה ברחוב, בגינה או בשכונה בדרכנו לעבודה, או בחזרה, בכניסה לקניון, לחניון או למשרד, (זהו מאפיין אותי ואתך וכמעט כל אחד) ראשנו טרוד במה שיקרה ובמה שקרה. המבט צופה לפנים או סוקר את הסביבה. מחייכים לחבר, אומרים שלום למכרים, ובלי לשים לב חולפים ליד "האנשים השקופים". זה לא מרוע לב, אלא מגורם נעלם

תרנגול בשם "וולפי"

מאת ד"ר עוזי רביב

"כל היום תרנגול בן גבר התרגש כאפרוח בן שעה. מה פתאום תרנגול בן גבר מתרגש כאפרוח בן שעה?" אז שלא כמו בשיר של נעמי שמר, שיר שהוא באמת אחלה זמר - לא נזכיר את מי שבראש צלול נאלץ להתחתן עם כל הלול... סיפורנו מתחיל לפני כמה חודשים, כאשר בחצר וולפסון הופיע גבר מרשים: כרבולת בולטת, צבע חום אדמדם (משוש ליבה של כל מאדאם) וכל תרנגולת בסביבה, בכל לול, התמוגגה מקולו הגברי הצלול. השאלה איך הגיע לכאן ומאין תרנגול כזה הבולט לכל עין והאם יש לו ביטוח משלים שבזכותו הגיע לבית החולים? אבל עובדה - הוא הגיע, ועומד על זכותו על מצב האשפוז להתריע ובקול רם "קוקוריקו" זועק - "לא נסכים חגורה להדקי!" ובשם כל בני העוף, כולם, אני דורש שיהיה לנו ביטוח מושלם!" בטרם נפדדנו הוא סיפר ת'אמת: "הגעתי לכאן כי להתחתן אני מת, אני לא צעיר, כבר כמעט בן שנה, אני בריא וחכם ויפה... ובכלל לא נזקק לרופא. הבעיה היא שכל מי שמתאימה לי בגיל, משתובבת כאן במקדונלדס על הגריל".

בתמונה למעלה: התרנגול שאימץ אותנו והפך את חצר בית החולים לביתו. ד"ר רביב מכנה אותו וולפי. יש לכם רעיונות לשם אחר לתרנגול הוולפסוואי? אתם מוזמנים לכתוב אלינו, ואת השמות היפים נפרסם כאן בגיליון הבא של "העיתון שלנו".

מיומנו של מתנדב

**"תודה כל מי שמאפשר לי לתפקד במחלקה לאורתופדיה",
כותב המתנדב יצחק נברו, "בכל יום כשאני נכנס למחלקה
אני מרגיש יותר בריא ויותר צעיר"**

זה תענוג מיוחד. עדנה היקרה, בנוסף לידע המקצועי שלה, היא מעיין של מרץ ואנרגיה שהיא מחלקת לכל הצוות, אחים, אחיות וכוח עזר, שלא לדבר על היחס המקצועי והקשר עם כל צוות הרופאים. למרות הלחץ, החיוך מפניה של עדנה לא יורד. שיתוף הפעולה עם האחות המוסמכת אינה, ממלאת המקום של עדנה, גם הוא נעים ובאוירה טובה. במחלקה עובד גם הגבסן היחיד אוריאל, שבזכות יכולתו מבקשים את עזרתו ממחלקות שונות והוא רץ בשמחה. אני רוצה לציין את המזכירות הנחמדות ובעלות היכולת, עלי שפירא ורחל רובין, את צוות הסיעוד הנחמד והאדיב, את הפיזיותרפיסטים- לדעתי הצנועה, הצלחת המחלקה נובעת מהטיפול המאוד-מקצועי ומהרגש האנושי של הצוות כלפי המטופלים. אני חייב תודות לכל מי שנותן לי את האפשרות לתפקד בתוך המחלקה לאורתופדיה. בכל יום שאני נכנס למחלקה אני מרגיש יותר בריא ויותר צעיר."

יצחק נברו, יליד 1936, החל להתנדב בוולפסון לפני כשנתיים. מספר יצחק: "עד לאחרונה עבדתי במרפאה אורתופדית בפיקוחה של האחות המוסמכת מירה בינאשווילי - אישה מיוחדת. מירה הייתה צריכה לעבור ניתוח, החלמתה נמשכה מספר חודשים, ולכן שוחחתי עם ד"ר צין שכיוון אותי למחלקה האורתופדית. עוד מעט שנה שאני מתנדב חמישה ימים בשבוע במחלקה זו. אמנם הרקע שלי מבוסס על ניהול אדמיניסטרטיבי ולא על רקע רפואי, אך יש לי הרגשה שהסביבה מרוצה מעבודתי. מהיום הראשון, היחס החם שקיבלתי מהצוות המצויין, נתן לי את ההרגשה שאני נמצא בסביבה טובה; מה שהיה חסר ומזכיר לי את הימים המאושרים עם אשתי ז"ל. האווירה במחלקה בניהולו של ד"ר אדר, המומחיות והרצון הטוב של כולם יוצרים שביעות רצון של המטופלים והמלווים. התפקיד הנדרש ממני הוא לעזור לאחות האחראית עדנה אפשטיין.

היום שלהן

יום האחות, מועד שני, נצרת. תמונה למזכרת

מכרי'ם א...א

שמוליק קרדזו, לרגל פרישתו לגמלאות ●
יצחק ששון, לרגל פרישתו לגמלאות ● **פרופ' עמי באלין**, לרגל קבלת תואר פרופסור מן המניין ● **ענת לוי**, לרגל מינויה למנהלת שירות הדיאטה ● **מרים מנגד**, לרגל מינויה למנהלת המעבדה הביו-כימית ● **חנה אגוזי**, לרגל מינויה לתפקיד הממונה על מעמד האישה